

Tednik

Glasi Socialistične zveze delovnega ljudstva za Podravje

št. 19

PTUJ, 13. maja 1966

CENA: 0,40 ND, 40 SD

Letnik XIX

Priprave na prijateljsko srečanje štirih občin

Letos bodo prebivalci občine Ormož gostitelji prijateljskih srečanj predsednikov štirih sosednjih komun, in sicer: Varaždina, Puja, Čakovca in Ormoža. Tega velikega tradicionalnega tedna bratstva in prijateljstva, ki se bo pričel 15. maja in končal 22. maja z veliko gasilsko vajo, se bodo udeležili tudi prebivalci in predstavniki občinske skupščine, delovnih in družbeno političnih organizacij občine Ljutomer.

Prebivalci občine Ormož so letos prvič gostitelji tedna bratstva in prijateljstva. Na to veliko enotensko srečanje se že dalj časa pripravljajo. Z željo svojim gostom čim bolj ugoditi, jih seznaniti z gospodarskim razvojem, razkazali jim bodo naravne lepote in zgodovinske znamenitosti. Popeljali jih bodo v vinske kraje v Jeruzalem, na Vinski vrh in drugam, kjer bodo spoznali dosežke uspeha in uspešno prizadevanje kolektiva KZ Kombinat Jeruzalem Ormož. Tako bodo gostje spoznali znana visoko kakovostna jeruzalemska vina, ki slovijo v mnogih deželah

sveta. Gostje si bodo v času tedna bratstva in prijateljstva na območju občine ogledali zgodovinska gradiva v Ormožu in pri Veliki-Nedelji. Na območju občine je približno 22 zgodovinskih spomenikov, med njimi rojstna hiša pisatelja STANKA VRAZA.

V vsakem krajevnom centru v občini je spominska plošča, v Središču spomenik žrtvam druge svetovne vojne. Prebivalci Koga, Središča, Miklavža in Tomaža so znani iz druge svetovne vojne po svoji narodni zavesti.

Od 16. do 20. maja bodo v okviru tedna bratstva in prijateljstva športna tekmovanja mladine iz štirih občin. Vse športne in kulturno prosvetne prireditve bodo po programu tedna bratstva in prijateljstva, ki ga je sestavil medobčinski odbor za sodelovanje. Razine kulturno prosvetne skupine iz ostalih treh prijateljskih občin bodo v krajevnih centrih v občini Ormož gostovale z raznimi odskriji deli.

Gostje si bodo ogledali tudi novo vinsko klet v Ormožu, govejo farmo v Središču in še ne-

katere pomembnejše gospodarske objekte v občini.

Medobčinsko sodelovanje bo treba nenehno razvijati in poglabljati. Štiri komune Varaždin, Ormož, Ptuj in Čakovec se srečujejo skoraj z istimi problemi in težavami. Na ta način bodo lažje reševale skupna vprašanja, ko jih bodo v celoti spoznala. Kooperacija, nadaljnji razvoj kmetijstva, politika socializacije vasi in odkup zemlje morajo biti enotni. Medobčinsko sodelovanje pomeni prenašanje izkušenj iz ene komune v drugo, hitrejši razvoj gospodarstva, politika socializacije vasi in odkup zemlje morajo biti enotni. Medobčinsko sodelovanje pomeni prenašanje izkušenj iz ene komune v drugo, hitrejši razvoj gospodarstva, politika socializacije vasi in odkup zemlje morajo biti enotni.

Občini Varaždin in Ormož se ukvarjata s perečim problemom zaradi uničenega mosta čez Dravo v Ormožu. Zveza med občinama Varaždin in Ormož je le skozi Središče ali Borl, kar po-

»Tednik« izhaja pod tem imenom od 24. novembra 1961 dalje po sklepu občinskih odborov SZDL Ptuj in Ormož. — Izdaja zavod »Tednik«, Ptuj. Odgovorni urednik: Anton Bauman. — Uredništvo in uprava: Ptuj, Heroja Lacka 2. — Telefon 156. Stev. tekočega računa: NB 524-3-72. — Tiskarna tiskarna Mariborskega tiska. Maribor. — Rokopisov ne vračamo. — Celoletna naročnina 20 ND, za inozemstvo 40 ND.

TE DNI PO SVETU

Medtem ko prihajajo vesti o ogorčenih spopadih v Južnem Vietnamu med enotami ZDA in osvobodilne fronte ter vesti o sestreljenih letalih ameriške proizvodnje nad Severnim Vietnamom, se v glavnem mestu Sajgonu spet pripravljajo na demonstracije. Dosedanji predsednik vojaškega režima general Ky je namreč izjavil, da bo ostal na oblasti še eno leto ne glede na skupščinske volitve.

Sicer pravi, da je general dal to izjavo samo kot »poizkusni balon« za javno mnenje, vendar bi bil tak razvoj, kot ga želi general, prav tudi ameriškim svetovalcem. Toda budisti pripravljajo nove demonstracije, na katerih bodo zahtevali odstop vojaškega režima. Verjetno se bodo ponovili dogodki nedavnih dni.

Američani skušajo z okrepljenim bombardiranjem Južnega in Severnega Vietnamu prikriti težak notranjepolitičen položaj v Sajgonu, vendar s tem vzbujajo še večje nezadovoljstvo med ameriško in svetovno javnostjo.

ZGREŠENA GOSPODARSKA POLITIKA

Medtem ko skušajo v Džakarti ustvariti vtis, da je predsednik Sukarno dejansko poglavar države, kažejo izjave predsednika vlade Suharta in kritike drugih vodilnih osebnosti, da temu ni tako. Tako je Suharto na nacionalni konferenci ekonomistov omenil, da je nepravilna gospodarska politika v državi privedla do zloma celotnega gospodarskega sistema.

General Nasution, ki se je moral svoj čas umakniti iz vlade in ki se bo, kot pričakujejo, kmalu spet vrnil, je tako stanje pripisal »ne-kvalificiranemu vodstvu z gospodarskimi zadevami, ki je ustvarilo ugodno ozračje za korupcijo in hinavstvo«. Predstavnik »robu revo-

lucionarjev iz 1. 1945« Sutomo pa je za vse tegobe obtožil prejšnje vlade. Gre za »prejšnje najvišje funkcionarje, ki so bili v najbližjem stiku s predsednikom dr. Sukarnom«. Indonezija sicer dolguje tujini 2,4 milijarde dolarjev. Samo obresti za ta dolg znašajo letno približno 470 milijonov dolarjev, tj. toliko, kolikor zneso kosmati nacionalni dohodek!

SREČANJE V ZAR

O srečanju predsednikov Tita in Naserja smo poročali že zadnjič. Oba državnika sta temeljito razčlenila vse najpomembnejše mednarodne probleme. V vrstah nevezanih se je namreč zadnja leta pojavila globoka vznemirjenost in celo pasivnost. Oba državnika sodelita, da je treba prav sedaj okrepiti odločen boj za enakopravnost v svetovnih zadevah, za enakopravnost vseh držav, za dosledno nevmesavanje v notranje zadeve drugih ter materialno pomoč tistim narodom in vladam, ki so izpostavljene pritisku neokolonizma ali pa so se znašle pred velikimi objektivnimi težavami v svojem razvoju.

Oba predsednika sta dala tudi odgovor na »krizo nevezanih«. Ugotovila sta, da gre v resnici za krizo v svetovnih odnosih, za krizo vsega sveta ne pa nevezanih. Današnji trenutek tudi priča, da imajo več uspeha dvostranski razgovori in sprejeti sklepi kakor konference nevezanih v skupinski sestavi. To tudi pomeni, da se bodo okrepili stiki na relaciji Beograd-Kairo.

Državnika sta utrla tudi pot tristranskemu sestanku najvišjih predstavnikov ZAR, Indije in SFRJ. Gre pravzaprav za obnovo stikov, ki so bili že v navadi doslej.

Tretji kitajski jedrski poizkus

OPOZORILO MIROLJUBNEMU ČLOVEŠTVU — DEJANJE, KI SPODBUJA TUJI DRUŽE K LASTNI ATOMSKI BOMBI

Kitajska je te dni preizkusila tretje jedrsko orožje. Dogodek je vzbudil veliko zanimanje po vsem svetu, četudi ne gre za kakršnokoli večjo atomsko bombo. Prizadevanja Pekinga, da bi prav s pomočjo jedrskega orožja postal velesila, se torej nadaljujejo. Vendar to še ni vse. Kitajska se je odločila za jedrsko oborožitev ne glede na to, da taka oborožitev terja od vsega kitajskega ljudstva velike napore, saj ogromno stane.

V Pekingi sicer trde, da je taka oborožitev naperjena proti imperialističnim in kolonialističnim silam. To naj bi bilo le obrambno orožje proti njim. Na drugi strani je resnica, da se še niso odrekli svoji »bojevitosti« kot o nujnem obrambni s temi silami — na bojišču. V takem ozračju ni mogoče doseči nobenega mednarodnega sporazuma, ki bi deloval v nasprotni smeri, tj. ki bi blažil mednarodno napetost in predvsem mednarodno oboroževalno dirko.

Resnica je, da je trenutni mednarodni položaj za tako kitajsko politiko ugoden. V Zenevi so prav te dni spet ustavili razgovore v odboru sedemnajstih za razorožitev. V Afriki traja imperialistična ofenziva proti mladim neodvisnim državam. V ZDA nadaljujejo podzemsko jedrsko eksplozije. Pekinški krogi utemeljujejo novo eksplozijo tudi s »sovjetsko-ameriškim monopolom« nad jedrskim orožjem, pri čemer »sabotirajo« revolucionarni boj podjarmljenih narodov« (to seveda leti na račun sovjetskih mirovnih prizadevanj). Tako prikazovanje stanja v svetu pa služi edinemu smotru: pokazalo naj bi, da edino

Kitajska bomba sama še ne pomeni grožnje miru in zaradi tega ne bo kdove kako poslabšala mednarodnega položaja. Vendar tiho ravnanje Pekinga opozarja, da je treba mirovna, protijedrski prizadevanja je bolj okrepiti. Ta velika naloga predvsem čaka nevezani svet in njegovo politiko aktivnega sožitja, proti kateri je naperjena kitajska uradna politika na vseh frontah.

Iz Majšperka

Majšperk in Lešje dobta cestno razsvetljavo

Naselji Majšperk in Lešje so pripravljata na cestno razsvetljavo po elaboratu ter idejnim in glavnem projektu, ki ga je izdelalo podjetje Elektro Maribor po naročilu investitorja Krajevne skupnosti Majšperk. S tem je predvidena ureditev razsvetljave naselja Majšperk in Lešje, ki sta oddaljeni le kak tleometer, sta po razsvetlitvi tudi ena, ki povezuje obe naselji. Omrežje bo napajano iz trafo-postaje Lešje in iz industrijske trafo postaje Majšperk.

Svetilke razsvetljevale naselja Lešje in ceste do Dravinje bodo na 7 m visokih drogovi, ki bodo medsebojno oddaljeni 40 m. V naselju Majšperk bodo svetilke na kandelabrih, višine 3,5 m in bodo medsebojno oddaljene po 30 m. Kandelabri bodo postavljeni 1 m od roba cestlišča.

Javna razsvetljava v Lešju in Majšperku bo služila le pešcem za grobo orientacijo. Ker bodo svetilke druga od druge 30 do 40 m, svetloba ne bo enakomerna. Vsega bo 58 svetilk.

Material za to razsvetljavo bo stal okrog 64.000 novih dinarjev, delo pa nad 54.000 novih dinarjev. Gradnjo bo finančirala krajevna skupnost Majšperk. Letni stroški obratovanja so preračunani na nad 23.000 novih

dinarjev, in sicer največ amortizacija in osebni dohodki ter srednje investicijsko vzdrževanje, manj pa materialni stroški obresti na poslovni sklad in razni stroški.

Nad 200 ljudi iz Ptuja obiskalo graški velesejem

Spomladanski graški velesejem, ki je bil od 30. aprila do 8. maja 1966, si je ogledalo iz ptujske občine nad 200 ljudi, večinoma odraslih.

V Gradec so potovali s petimi Kompasovimi avtobusi. Obisk velesejema je organiziralo Turistično društvo Ptuj, ki je tudi dalo vodiče za potovanje v Gradec in na velesejem. Avtobusi so odpeljali iz Ptuja zjutraj ob 6. uri, vrnili pa so se istega dne zvečer po 22. uri.

Vsi obiskovalci velesejema so si ogledali najprej pokopališče v Gradcu in so se več časa zadržali pri spomeniku slovenskih talcev.

Storiti moramo vse za boljše gospodarjenje

Na zadnji seji občinske skupščine v Ormožu so odborniki med ostalim razpravljali o oceni gospodarskega razvoja občine za letošnje leto. Po temeljiti in vsestranski analizi gospodarjenja v letu 1965 so se zavzeli za uspešnejše uresničevanje zastavljenih smernic, za povečanje produktivnosti dela, za nagrajevanje po učinku, za uvajanje boljše tehnologije in mehanizacije v proizvodnjo, za zmanjšanje stroškov proizvodnje, za višji standard zaposlenih, skratka za boljše gospodarjenje in za hitrejši razvoj gospodarstva in ostale dejavnosti v občini.

Da bi dosegli postavljene cilje in naloge v nadaljnjem razvoju gospodarskega sistema je potrebno, da delovne organizacije in ostali koristniki družbenega premoženja ter družbena politična skupnost storijo vse, kar bo ugodno vplivalo na povečanje gospodarske moči in družbenega standarda, zlasti pa se je treba uspešno zavzemati za večjo in kakovostnejšo proizvodnjo, predvsem pa izdelovati tiste izdelke in pridelovati take kmetijske pridelke, ki jih išče zunanje in notranje tržišče.

Delovne organizacije so doslej mnogo storile, toda letos morajo napraviti vidnejši korak naprej v materialni osnovi samoupravljanja, ta pa bo omogočila, da bodo organi upravljanja postali osnovni nosilci enostavne in razširjene reprodukcije. Večjo skrb bo treba posvetiti boljši organizaciji dela, razmestiti delovne sile in drugemu. Osební dohodki zaposlenih morajo biti postavljeni na pravilno osnovo in naj predstavljajo ekvivalent opravljenega dela. Odpraviti je treba nagrajevanje po režiji, saj se je pokazalo kot nepravilna in preživela oblika nagrajevanja. Nagrajevanje strokovnjakov kot ostalih zaposlenih mora biti stimulativno, saj le to zaposlenega spodbuja k večji produktivnosti, k zniževanju stroškov proizvodnje, zaposleni popolneje izkoriščajo svoj delovni čas, notranja organizacija dela bo brezhibno potekala itd.

Spremenjeni odnos zveze namram delovnim organizacijam glede delitve dohodka daje večjo možnost za znatnejšo akumulacijo finančnih sredstev v delovnih organizacijah, zato mora biti pravilna politika pri delitvi čistega dohodka na osebne dohodke in sklade. Večja sredstva bo treba nameniti za obratna sredstva in

s tem bo zagotovljena poslovna sposobnost delovne organizacije.

Se vedno je precej nesreč pri delu in to predvsem zaradi premale higienske tehnične zaščite delavcev na delovnem mestu. Zato so odborniki sklenili, da je treba posvetiti več skrbi higieni in varstvenim ukrepom pri delu, zaposlene primerno opremiti in jih higiensko tehnično zaščititi pred mehaničnimi poškodbami in plini. Delovno mesto zaposlenega je treba urediti tako, da se bo počutil varnega, saj mu bo to omogočilo večjo angažiranost. Pomembna razprava in poznejši sklep je bil, da naj delovne organizacije tekoče analizirajo svoje poslovanje, sproti odpravljajo neskladnosti in naj zagotovijo načrtno proizvodnjo.

V zdravstvu bo treba posvetiti letos vso skrb razširiti in zagotoviti kakovostnejših zdravstvenih storitev, kadrovske okrepiti zdravstveno službo, s tem bi se zmanjšala frekvenca pregledov na uro, izboljšati kakovost pregledov, delno razbremeniti obstoječe zdravstvene delavce, nenehno je treba krepiti in razširiti osnovno zdravstveno varstvo in

posvetiti več skrbi preventivni službi, predvsem pri varstvu mladine in žena.

Delo socialnega varstva se ne bo letos bistveno spremenilo v kvantitativnem pogledu. Dovoljena sredstva za zdravstveno varstvo bodo omogočila le nekatere premike in izboljšave. Na področju rejništva se bodo povečale rejnine v skladu s finančnimi možnostmi. Rejniškim družinam se bo posvetilo več pozornosti pri vzgoji rejčkov. Delo z mladoletnimi prestopniki, posebno s tistimi, nad katerimi se izvaja strožje nadzorstvo skrbstvenega organa, bo treba kakovostno izboljšati. Mladoletnike bo treba pogostejše obiskovati na domu, po potrebi pa tudi sanirati njihove družine, ki so v mnogih primerih krive za mladoletno prestopništvo.

Večina socialnih problemov izhaja iz družinskega okolja, zato bo potrebno izboljšati strokovno delo z družinami, ki so iz različnih vzrokov zabredle v stisko. Izboljšati bo treba tudi pogoje dela na področju skrbništva in bolj skrbeti za ostarele in za delo nezmožne osebe.

Reorganizacija kmetijstva v občini Ormož

Na območju občine Ormož je kmetijstvo osnovna panoga gospodarstva. Ta dejavnost daje največ narodnega dohodka in se ji posveča zato vsa skrb. V občini je ena kmetijska organizacija, ki se je v zadnjih letih močno razvila in razširila svojo dejavnost. Kmetijska zadruga Ormož je prerasla v močan kombinat. Reformni ukrepi so v naše gospodarstvo prinesli številne spremembe in novosti. Gospodariti po novem ni lahko, saj je treba znižati proizvodne in administrativne stroške, povečati produktivnost dela in pridelovati iskane stroške, povečati pridelke. Kolektiv KZ »Kombinat Jeruzalem« Ormož se je tega v celoti zavedal in je zato izvedel reorganizacijo in podjetju že ob pričetku letošnjega leta. Glavni smoter reorganizacije je bil decentralizirati upravljanje v delovni organizaciji in uvesti nagrajevanje po učinku.

Z reorganizacijo so kmetijski kombinat razdelili na 3 obrate in sicer: vinogradništvo, živinorejstvo in kooperacija. Uprava kombinata je samostojna enota skupnih služb. Sleherni obrat ima svoj obratni delavski svet, obrati pa so razdeljeni na delovne enote. Te kolektivno odločajo o sprejemanju na delo, o delitvi dohodka, o višini dopusta in drugem. Obrat kooperacija je po svoji dejavnosti zelo pomemben, saj se ukvarja s kmetijsko proizvodnjo v zasebnem sektorju. Vanj so vključene tudi prostorske dejavnosti kot so: poslovalnice reprodukcijskega materiala, klavnica in drugo. Na območju občine je 11 poslovalnic reprodukcijskega materiala in odkupnih postaj. Odkupujejo vse kmetijske pridelke in s tem zagotavljajo zasebnim proizvajalcem pravočasno nabavo raznega semenskega in reprodukcijskega materiala. Pri poslovalnicah

je urejena kmetijsko strokovna služba.

Namen zaposlenih v kombinatu je pospešiti in razvijati kmetijstvo v občini. Kot kaže, za to še vedno ne kaže dovolj razumevanja nekateri zasebniki. Ne upoštevajo kmetijskih nasvetov, nekateri redki celo agrominimuma, medtem ko pretežna večina kmetovalcev sodobno gospodarijo in sodelujejo z zadrugo.

Gospodarska reforma je tudi v kmetijstvu povzročila investicijske težave. Tako hitro ne moremo več razvijati kmetijske dejavnosti, saj primanjkuje investicij za obnovo nasadov. Ni sredstev za ureditev sadne plantaze pri Tomažu. Pri tem ostaja problem, kje zaposliti višek delovne sile iz kmetijstva, saj so tudi tam skoraj vsa vinogradniška in tudi nekatera druga dela mehanizirana. Stroji izpodirajo delovno silo, kar je tudi zaželjeno, saj je večja produktivnost osnovni pogoj za hitrejši in vsestranski razvoj. »Produktivnost dela je treba povečati za 12,5 %, če želimo preiti na skrajšani delovni čas«, je med drugim povedal sekretar KZ »Kombinat Jeruzalem« Ormož Ivo Rajh.

Letos bo kombinat prešel na 7-urni delavnik, za kar so dozorili pogoji, kot je pokazala analiza v podjetju. V kombinatu so produktivnost dela znatno povečali, ker so zmanjšali število zaposlenih in uvedli popolnejšo mehanizacijo v proizvodnjo.

Mosta čez Dravo v Ormožu ni več

KDAJ BO ZGRAJEN NOVI MOST ČEZ DRAVO V ORMOŽU? KAKO BODO LJUDJE IZ SOSEDNJE HRVATSKE PRIHAJALI NA DELO IN OTROCI V SOLO V ORMOŽ? OBSTOJEČI BROD NI PRIMEREN ZA POMEMBEN LOKALNI PROMET.

V nedeljo, 8. maja, ob 14.30 je narasla Drava spodnesla peti lesen podpornik (računajoč s slovenske strani) lesenega mosta čez Dravo v Ormožu. Govorica, da se podira most čez Dravo, se je hitro širila v Ormožu in v bližnjih krajih v sosednji Hrvatski. Most je bil že nad šest mesecev zaprt za ves promet. Zabetonirane traverze na obeh straneh mosta so onemogočale vsakršni promet.

Most čez Dravo v Ormožu je dotrajal, njegovo stanje pa je še poslabšala narasla Drava. Spodnesla je podpornik in del mosta med dvema podpornikoma se je približno za 1,5 metra sesedel. Za pešce ni bil več varen prehod in miličniki na obeh straneh mosta so onemogočili prehod. Nekateri pešci so le hoteli čez most, čeprav je bila nevarnost, da se bo vsak trenutek zrušil. Pri mostu so se pričeli zbirati ljudje, čeprav je bilo slabo vreme. Več sto občanov se je zbralo na levem in desnem obrežju Drave pri mostu. Hotelo so videti, kaj bo z mostom naredila voda in bili so pripravljeni tudi pomagati.

Leseni most v Ormožu je 20 let služil namenu, sedaj pa je strohnul in dotrajal. Lani novembra si je most ogledala strokovna komisija, ki so jo sestavljali strokovnjaki obeh sosednjih komun in ob tej priložnosti je bilo ugotovljeno, da je zgornji ustroj mosta dotrajan na dveh odsekih, da nekateri lesen podporniki več ne ustrezajo, in da most ni varen več za promet. Posebno kritična sta bila dva odseka mosta, ki sta se znižala za 30 centimetrov od prvotne lege. Zaradi varnosti je komisija zaprla most za ves promet.

Zaradi takega kritičnega stanja je ostalo odprto vprašanje, kako preprečiti prehod pešcev, in s tem morebitne nesreče. Stal se je občinski štab za elementarne nesreče in odločil zavarovati preostali del nepoškodovanega mosta s tem, da se poškodovani odsek mosta minira.

Zamisel pa se je končala drugače. Na levo in desno stran obrežja Drave pri mostu so prišli gasilci, pripravljeni za intervencijo.

Izpodneseni odsek mosta se je nenehno sesedal in na njenem vozišču so nastajale razpoke. Visoka voda je vedno bolj in bolj potiskala v neutrujeni podpornik.

Ko je bilo vse pripravljeno, se je posebna ekipa pripravila na miniranje. Pri miniranju, ki ni uspelo, ker se predvideni od-

sek mostu ni odtrgal, se je vnela smola. Ogenj, ki ga je povzročila eksplozija, se je hitro razplamtel in zajel skoraj ves most. Gasilci so si prizadevali požar zadušiti, toda bilo je vse zaman. Stara, suha in strohnela, s katanom prepojena lesena konstrukcija mosta je pričela goreti in voda ni imela nobene moči. Most je zgorel, le na hrvatski strani ga je ostalo približno 15 metrov.

Gasilci in tudi ostali občani so si vsestransko prizadevali pogasiti goreči most in so gasili pozno v noč. Toda, bilo je vse zaman.

O gradnji novega mostu čez

Najprej se je pogreznil del mosta

Nova opekarniška peč v Žabjaku brezhibno peče

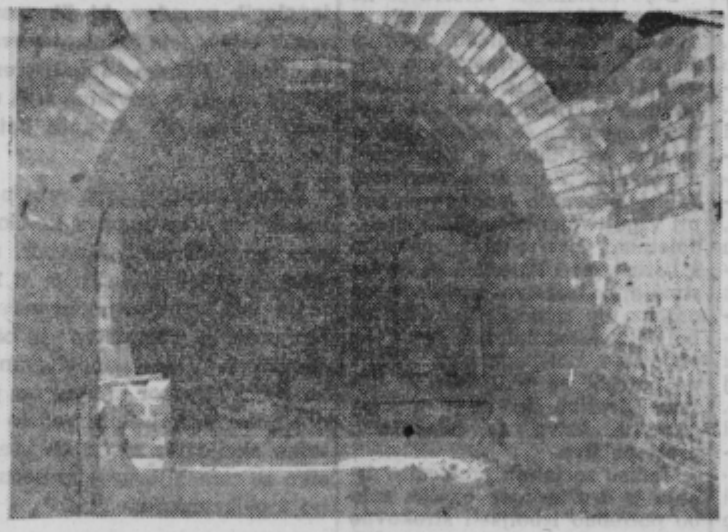
Opekarna Zabjak — Ptuj je seznanila 7. maja 1966 ob koncu rekonstrukcije nove Hoffmannove peči in ob začetku njene uporabe povabilene ptujske predstavnike o povečanju zmogljivosti podjetja in o izboljšanju delovnih pogojev v podjetju z rekonstrukcijo.

Kolektiv opekarnice Zabjak je povabil na svojo dvojno slovesnost sekretarja občinskega komiteja ZKS Ptuj Branka Bračka, predsednika občinske skupščine Ptuj Lojzko Stropnikova, podpredsednika Vladimira Vrečka, predsednika občinske odbora SZDL Franja Rebernika, tajnika občinskega sindikalnega sveta Feliksa Bagarja, direktorja gradbenega podjetja »Gradnje« Ptuj J. Gjurasaka in druge ptujske predstavnike. Istočasno z začetkom obratovanja nove peči so imeli proslavo dneva zmage.

Slovesnost je začel predsednik sindikata Janez Petrovič, slavnostni nagovor pa je imel direktor podjetja Anton Hlupič. Opisal je razvojno pot opekarnice v Žabjaku in v Janeževcih od sedanjega stanja podjetja in stopnje proizvodnje ter števila zaposlenih. Med drugim se je zahvalil kolektivu in predstavnikom za vse razumevanje in prizadevanje za dosedanj razvoj opekarnice, zlasti pa se je za-

hvalil tehničnemu vodji Martinu Klincu in strokovnim službam v podjetju za izredno požrtvovalnost pri rekonstrukciji peči. Zahvalil se je tudi kolektivu »Gradnje« Ptuj, ki se je potrudil, da so bila dela pri peči gotova mesec dni pred rokom, čeprav je bil obseg del mnogo širši, kot je bil določen s pogodbo.

Krajši nagovor je imela tudi predsednica občinske skupščine Ptuj Lojzka Stropnikova, ki je čestitala kolektivu za uspeh z rekonstrukcijo in za dan zmage, nekaj svojega nagovora pa je posvetila v opekarni zaposlenim ženam in dekletom v zvezi z njihovim delom v podjetju in

Graditev nove peči je zahtevala vestno delo

Letos pičila sredstva za gradnje v družbenem sektorju

V OBČINI ORMOŽ BOSTA LETOS DOGRAJENI SAMO DVE STANOVANJE KAKO BOMO V BODOČE REŠEVALI PROBLEM STANOVANJSKE IZGRADNJE V MANJ RAZVITIH KOMUNAH? ODKOD DOBITI SREDSTVA ZA KOMUNALNO DEJAVNOST?

goče za pridobivanje vode v svojih stanovanjih tudi drugod, kjer imajo za zajetje enake pogoje, kot jih je naša Dolena.

V. J.

Ivan Rau je prerezal vrvice

Dravo v Ormožu se je že več let razpravljalo. Dosedanji most je bil dotrajan, preozek in neprimeren za razvoj sodobnega prometa. Pred dvema letoma so bile izbrane tri variante za gradnjo novega mostu čez Dravo v Ormožu. Prvi most čez Dravo v Ormožu je ob pričetku druge svetovne vojne razdejala vojna vihra. Polovica slovenskega mostu je bila železna, ostali del pa lesen. V času okupacije je bil zgrajen drugi most, ki pa je bil porušen pred osvoboditvijo.

Sedanji most je bil zgrajen 1946. leta iz lesa in je zato razumljivo, da je v tem obdobju v celoti dotrajal. Ni bil zgrajen za sodoben promet. Tudi lokacija ni bila najbolj posrečena.

Glede na razvoj turizma in na perspektivno gradnjo novih cest bi moral biti novi most čez Dravo v Ormožu že zgrajen. Že pred leti se je o gradnji novega mostu v Ormožu in drugod veliko govorilo. Sedaj pa je postal odprt problem, ki bo ga treba v najkrajšem času rešiti. D. R.

Sindikalni dom v Gorci vedno lepši

V lepem majskem dnevu vas zapeljejo lepote Haloz tuž Gorco nad Podlehnikom, kjer se ustavite za krajši čas spodi prijazni gostilni Svenešek in popijete kot vozač črno kavo, nekaj pojužinate, vaša družba pa popije ta čas kozarček ali dobrega vina. Potem nadaljujete pot še dalje v Gorco, do sialnega doma občine Ptuj, kjer vas preseneti nagla sprememba v korist bodočih sindikalnih srečanj v Gorci.

Na pobudo občinskega sindikalnega sveta Ptuj, sporazumno s sindikalno organizacijo Kmetijskega kombinata Ptuj ter ob pomoči gospodarskih organizacij, zavodov in ustanov iz ptujske občine nastaja iz prejšnjega sindikalnega doma KK Ptuj lep in urejen sindikalni dom občine Ptuj, kamor bodo prihajale sindikalne organizacije, člani, njihove družine in znanci za dan ali dva na oddih, kjer se bodo sestajali sindikalni odbori na posvetovanja in kamor bodo prihajale sindikalne delegacije, ki jih bo zanesla po opravih pot v naše kraje.

so že opravljena dela; v delu še urejanje stanovanjske sosesme poslopju. Pred slopijem nastaja plato za in stole, ki bo z vseh strani obzidan s kamnom-lomljenim teren pa splaniran, da bo prijetno sedeti pod drevesi v vročem poletnem dnevu in čudovati čudovito lepo haloz pokrajino okrog Podlehnika daleč proti Maclu, Donački g. Boču, Pohorju in Slovensk goricam.

Konec maja se obeta začelo poslovanje tega doma, ki prav gotovo malokdaj brez

Sindikalni dom v Gorci v lepo urejenem okolju

Generalno preurejanje okolja, beljenje sten v poslopju, pleskanje vrat in okenskih okvirrov, zamenjava poškodovanih okvirov, montiranje lesenih sten, nameščanje lestencev itd.,

Končno asfalt tudi v kolodvorsko alejo

Občinska skupščina Ptuj se pogaja za kredit za asfaltiranje Osojnikove ceste čez most čez Grajeno, mimo železniške postaje do Gregorčičevega drevoreda, ki bi naj bilo gotovo do 15. junija 1966.

Osojnikova cesta je med najprometnejšimi cestami v Ptuj, saj pelje na železniško postajo, pa tudi dalje po Gregorčičevem drevoredu na Cesto dr. Jožeta Potrča (Ljutomersko cesto). Podjetje je moralo čakati z asfaltiranjem te ceste zaradi planiranja ceste Ptuj—Zagreb, ki pa v bližnji bodočnosti ne pride v poštev. Občinska skupščina Ptuj je zelo zainteresirana, da se končno tudi ta cesta na kolodvor uredi.

Vse kaže, da bo dala Kreditna banka Ptuj v ta namen potrebna sredstva, da bo do 15. junija asfaltiranje res mogoče končati. Tako bo potem tudi glede na ceste urejen del Ptuja med železniško postajo in Cesto dr. Jožeta Potrča.

J. V.

stov, saj bo pomenil v Haloz zanimivo rekreacijsko in turistično točko za sindikalne organizacije in za člane, ki se bodo zadovoljili z bližnjim izletom Haloze in s krajšim bivanjem njih v okviru možnosti tega doma.

Dom v Gorci bo še pomembnejša sindikalna izletniška točka zlasti v času, ko bo končana nova magistrala Zagreb—Ptuj, Maribor, ki je v izgradnji in že blizu naših krajev. Marsikdo bo rad zvil s te široke mednarodne ceste in se bo odpočel v Gorci. Okolica doma v Gorci imela sedaj in tudi potem stika z mnogimi obiskali. Sindikalna organizacija kmetijskega kombinata Ptuj bo prav gotovo vsako leto večkrat zbrala Gorci svoje članstvo iz drugih delov države in jim bo predstavila uspehe vinogradniškega obrata v Podlehniku.

Za ureditvijo večjega turističnega poslopja v Gorci ostane odprto še vprašanje obnove in ureditve poslopja KK Ptuj Hrastovcu nad Zavrem, ki prav tako na lepi razgledni točki, nedaleč od prometne ceste Maribor—Zagreb. Pogled na poslopje pušča vtis, da bo potrebno tudi tukaj nekaj dobovolje in nekaj skupnih sredstev, pa bo tudi dom v Hrastovcu lepa izletniška točka, ki bo rad obiskal vsak domačin, tudi drugi gost.

V. J.

nosti vlaganja in o drugih instrumentih, ki lahko vplivajo na racionalizacijo stanovanjskega gospodarstva. Verjetno bodo obsežne naloge na področju komunalne dejavnosti ostale nerešene zaradi pomanjkanja finančnih sredstev.

S tem da se je zmanjšal obseg stanovanjske gradnje v družbenem sektorju, je prišlo gradništvo v precejšnje težave. Gradbeno podjetje nimajo dovolj dela. To je problem vseh gradbenikov, ki so ga povzročili splošni ukrepi in restrikcije investicij. Nekatera gradbeno podjetja so že preorientirala svoj dejavnost za zasebno gradnjo, toda to je le kratkotrajna rešitev. Kako bodo gradbeno podjetja reševala ta pereči problem, ni samo njihova stvar, temveč stvar celotne družbene skupnosti.

Načelo gospodarske reforme je povečati in izboljšati proizvodnjo, znižati stroške, hitreje vključevati na zunanje tržnice in plasirati kakovostne izdelke izdelke ter pridelke.

Gradbeno dejavnost je v obstoječem stanju presla v nasprotje, saj se bo še znižala gradbeno dejavnost, zmanjšalo se bo število zaposlenih itd.

Oglašujte v Tedniku

Ob upokojitvi Genovefe Purg

Mirna, tiha in požrtvovalna, z čisto ljubezniva in skrbna Genovefa Purg iz Vidma, šef krajevnega urada v Vidmu, aktivna članica v raznih organizacijah (ZK, SZDL, RK) in njihov funkcionar, zasluži, da ji vsi prebivalci z območja krajevnega urada Videm, ki so jo spoznali v letih njenega službovanja in aktivnega političnega dela, ob neski, ko ji začne teči upokojenje pravice, izrečejo za vso njeno prizadevnost, uspešnost, pomoč in dobro srčnost: »Hvala ti za vse in mnogo zdravja tudi v bodoče!«

Besede zahvale, ki so jih zanj za slovo 14. 5. 1966 od nje aktivnega službovanja v krajevnem uradu v Vidmu, pripravili njeni sodelavci, predprijatelji in znanci, naj ji bodo skromna nagrada za vse tiste ure, ki jih je preživela pri delu in razmišljanju, kako naj bi pomagala iz težav vsakemu izmed njih, ki so prišli k njej po nasvet, po razna potrdila, z raznimi prošnjami in željami. Vso tako izraženo hvaležnost naj spremlja prisrčna želja, da bi ostala Genovefa Purg z vsemi svojimi prijatelji in delovnimi vrstnicami na vzglad mlajšemu kadru občinskih in krajevnih uslužbencev, ki jim ne pomaga pri delu samo polska izobrazba, temveč tudi bogata srčna kultura, razumevanje mladine in odraslih, srečnih in prizadetih, veselini in žalostnih ljudi.

Del časa v življenju, ki ji je ostal po aktivnem delu, naj Genovefa Purg posveti minevši, naj ji ostane okrog sebe, kaj vse je našlo dobera v Vidmu in v širši okolici tudi z njeno tiho in prijazno pomočjo. Vsa prijazna nasmeh in pozdravi, ki jih prejema pri prijateljih in naj bližnjih, da jo imajo vsi radi, ker se je to s svojimi vestnim in poštenim delom tudi zaslužila.

V. J.

Še več bo takšnih potovanj

Za letošnje prvomajске praznike je organiziralo Turistično društvo Ptuj petdnevni avtomobilski izlet čez Madžarsko, Slovaško in Avstrijo, ki se ga je udeležilo 41 izletnikov, večinoma iz Ptuja in okolice. Tokrat se je udeležilo izleta tudi več učiteljev in učiteljev iz Halož.

V udobnem avtobusu »Kompasa« so si izletniki pod vodstvom predsednika Turističnega društva Ptuj prof. Jožeta Maučeca kot vodiča ogledali lepe kraje v Madžarski in Slovaški ter na povratku domov tudi v Avstriji.

Izlet čez meje sosednih dežel udeležencev ni razočaral, saj so našli povsod na ljubezne ljudi ter so tudi imeli dovolj časa za ogled vseh važnejših krajev na poti.

Takšnih izletov bo priredilo Turistično društvo Ptuj letos še več, ker je za nje vedno dovolj interesentov, ki še niso imeli priložnosti videti Madžarske, Slovaške in Češke ter Avstrije. Ob dobrem vodstvu izleta je tako potovanje bolj študijsko potovanje, kot vožnja v neznanu.

Na Polensaku se pripravljajo na veselico

Gasilsko društvo na Polensaku si želi nabaviti potrebno gasilsko opremo, vendar nima za to najnujnih sredstev. Odbor se je zato odločil pripraviti gasilsko veselico, ki bi naj prinesla primeren prebitek v dobrobit gasilskega društva, za nabavo gasilske opreme in orodja.

Gasilsko prireditve namerava imeti 15. maja 1966 in računajo s precejšnjo udeležbo, ker se bo po njihovem dotlej vrede udeležili v ustalilo, nakar bodo lahko imeli veselico na prostem.

Da bi se udeležili veselice na Polensaku tudi gostje iz drugih krajev, je razposlal pripravljani odbor prijateljem Polensaka vladna vabila, naj prihitijo tega dne z družinami in družbami na Polensak, kjer jih bodo lepo sprejeli in jim tudi dobro postregli.

GG Maribor bo gradilo v Ptu u garažo

Gozdno gospodarstvo Maribor, gozdni obrat Ptuj, ki gozdopariz z gozdovi na območju ptujске občine, namerava graditi za svoja prevozna sredstva za prevoze lesnih mas za potrošnike in v predelavo v Ptuju garažo, ker ima letos v ta namen zagotovljena finančna sredstva: parcelo za garažo pa jim je odstopilo Lesnoindustrijsko

Vesti iz Kidričevega

Ljudska knjižnica zopet odprta

Kot je znano, je pred kratkim dobila Ljudska knjižnica DPD Svobode Kidričeve nove prostore v samskem bloku št. 12 nad trgovino in je s tem skoraj po enoletnem počitku spet prišla normalno posloovati. Bralcem in simpatizerjem DPD Svobode v Kidričevem so gotovo še dobro poznane nekatere podrobnosti krize, katero je preživljalo društvo po razsulu, ki ga je v glavnem povzročil prejšnji odbor oziroma nekateri posamezniki.

Kljub temu je ostala pretečna večina članov DPD Svobode verna svojemu društvu ter so s svojo aktivnostjo mnogo pripomogli, da bi to društvo postalo čimprej zopet tisto, kar je bilo nekdanje. To jim je tudi skoraj v celoti uspelo, saj so z izvolitvijo novega odbora oziroma vodstva z Janezom Kranjcem na čelu, ki je gonilna sila tega društva, ponovno uredili svoje vrste in pričeli z delom. K svojim dosedanjim uspehom so z ureditvijo prostorov ljudske knjižnice dodali še en pomemben uspeh za vse ljubitelje lepe domače slovenske knjige. Knjižnica, ki jo bo še naprej vodila knjižničarka Katica Stupan, že normalno posluje ter bo odprta dvakrat tedensko in sicer v ponedeljek in v četrtek od 16.30 — 18.30. Ljubitelji leposlovnih knjig poravnajo ob prevzemu prve knjige vpisnino 0.20 N din, izposojanje pa znaša za odrasle 0.20 N din za knjigo, za mladišo in šoloobvezne otroke pa 0.10 N din. Vsak član ima pravico obdržati izposojeno knjigo največ 14 dni. Zal so prostori mnogo prejemajni za uspešnejši razvoj knjižnice.

Za ureditev obratne ambulante

Kaj pomeni sodobno urejena obratna ambulanta za delovni kolektiv, ni treba posebej poudarjati. Tega se dobro zavedajo tudi samoupravni organi kolektiva TGA, ki se s svojo sedanjo obratno ambulanto res ne morejo povsem zadovoljiti. Medtem ko je uvedena v podjetju modernizacija in celo avtomatizacija, so prostori obratne ambulante postali ne samo premajhni, ampak skoraj neprimerni. DS je zato določilo potrebna sredstva za izdelavo načrtov za preureditev obratne ambulante. Sredstva za dela pa bo dobil pozneje. Tako bo rešen spet eden izmed perečih problemov kolektiva. Prej ali slej se bo treba odločiti tudi za ureditev zobne ambulante v tovarni.

V. J.

Še več bo takšnih potovanj

Za letošnje prvomajске praznike je organiziralo Turistično društvo Ptuj petdnevni avtomobilski izlet čez Madžarsko, Slovaško in Avstrijo, ki se ga je udeležilo 41 izletnikov, večinoma iz Ptuja in okolice. Tokrat se je udeležilo izleta tudi več učiteljev in učiteljev iz Halož.

V udobnem avtobusu »Kompasa« so si izletniki pod vodstvom predsednika Turističnega društva Ptuj prof. Jožeta Maučeca kot vodiča ogledali lepe kraje v Madžarski in Slovaški ter na povratku domov tudi v Avstriji.

Izlet čez meje sosednih dežel udeležencev ni razočaral, saj so našli povsod na ljubezne ljudi ter so tudi imeli dovolj časa za ogled vseh važnejših krajev na poti.

Takšnih izletov bo priredilo Turistično društvo Ptuj letos še več, ker je za nje vedno dovolj interesentov, ki še niso imeli priložnosti videti Madžarske, Slovaške in Češke ter Avstrije. Ob dobrem vodstvu izleta je tako potovanje bolj študijsko potovanje, kot vožnja v neznanu.

Na Polensaku se pripravljajo na veselico

Gasilsko društvo na Polensaku si želi nabaviti potrebno gasilsko opremo, vendar nima za to najnujnih sredstev. Odbor se je zato odločil pripraviti gasilsko veselico, ki bi naj prinesla primeren prebitek v dobrobit gasilskega društva, za nabavo gasilske opreme in orodja.

Gasilsko prireditve namerava imeti 15. maja 1966 in računajo s precejšnjo udeležbo, ker se bo po njihovem dotlej vrede udeležili v ustalilo, nakar bodo lahko imeli veselico na prostem.

Da bi se udeležili veselice na Polensaku tudi gostje iz drugih krajev, je razposlal pripravljani odbor prijateljem Polensaka vladna vabila, naj prihitijo tega dne z družinami in družbami na Polensak, kjer jih bodo lepo sprejeli in jim tudi dobro postregli.

GG Maribor bo gradilo v Ptu u garažo

Gozdno gospodarstvo Maribor, gozdni obrat Ptuj, ki gozdopariz z gozdovi na območju ptujске občine, namerava graditi za svoja prevozna sredstva za prevoze lesnih mas za potrošnike in v predelavo v Ptuju garažo, ker ima letos v ta namen zagotovljena finančna sredstva: parcelo za garažo pa jim je odstopilo Lesnoindustrijsko

Volitve organov samoupravljanja

Minuli četrtek, 28. IV. 1966, je delovna skupnost TGA izvolila polovico članov DS in SPDE. Volišča so bila odprta od 5. ure zjutraj do 23. ure zvečer, da so imele možnost voliti vse štiri izmene.

Volitve so bile dobro pripravljene, pa tudi potekale so popolnoma v redu in po predvidenem programu. Volišča so bila lepo okrašena, kar je poživilo vzdušje na volitvah.

Pomoč za gradnjo onkološkega inštituta

Delavski svet TGA je pred kratkim razpravljal o prošnji Onkološkega inštituta v Ljubljani, ki je zaprosil podjetje za pomoč pri gradnji svoje stavbe. Ker je bilo prošnje s strani zdravstvenih ustanov dosedaj že več, so pripravile službe podjetja

m.

IZ PTUJA

Lepo urejena leva stran Ormoške ceste

Leva stran Ormoške ceste v Ptuju je že skoraj do polovice urejena. Med cesto in zgradbami je na novo urejen zeleni pas, asfaltirana pot za kolesarje, ki se pripeljejo iz smeri Budine, in pot za pešce. Ta bo po levi strani speljana vse do odcepa ceste proti Bristju, do kapele v Budini, vendar ne letos, ko ni za to dovolj sredstev.

Enako bo urejena desna stran Ormoške ceste, vendar brez zelenega pasu.

J. V.

V Kukavi je gorelo

Dne 10. maja 1966 zgodaj zjutraj je uničil požar stanovanjsko in gospodarsko poslopje Marije Mesarič iz Kukave št. 72 pri Juršincih.

Požar je izbruhnil na gospodarskem posloppju, pri svinjskih hlevih. Družina Marije Mesarič se je prebudila šele, ko je požar načel že celo gospodarsko poslopje. Skupno s poslopji je uničenega tudi nekaj živeža, kmečki voz in nekaj kmetijskega orodja. Škodo cenijo na več kot 25.000 novih dinarjev.

Vzroke požara bo dognala preiskava. Na pomoč prizadetim so prihiteli gasilci iz Dornave in Polensaka ter bližnji domačini, ki so storili za omejitev požara vse, kar je bilo v njihovi moči.

V. J.

RAZŠIRITEV VODOVODNEGA OMREŽJA NA HAJDINO

Podjetje za komunalno dejavnost v Ptuju začne te dni z deli za razširitev vodovodnega omrežja od križišča cest Ptuj-Maribor-Ptuj-Kidričevo proti zborni Hajdini, da povezaovo prek Spodnje Hajdine do Zagrebske ceste ter spotoma v Novo naselje pri železniški postaji Hajdina.

Dela bodo opravljali delno strojno, ostalo pa ročno. Sredstva v te namene so zagotovljena v občinskem proračunu ter iz prispevka prebivalcev, ki bodo povezani z vodovodnim omrežjem.

V mestu Ptuju je vodno omrežje že gotovo, razen naselja Hajdina in Rogoznica, kar je bilo predvideno po idejnem projektu. Sedaj sta na vrsti, kot že rečeno, Hajdina, potem pa še Bristje. Hajdina bo verjetno letos končana, Bristje pa pride na vrsto prihodnje leto.

Podjetje že ima pripravljen ves material od lanskega leta, ko so širili vodovodno omrežje v Budini in delno v Bristju na popolnem območju.

Sedaj nima podjetje več težav, kot so bile v začetku, ko so večkrat popustila tesnila na litoželeznih ceveh vzdolž dolge mreže in omejevala odzvedanja cevočnega pretečenja ter oteževala dela. Podjetje ima sedaj enako litoželezno cev, je pa pritisk na njihove stene manjši zaradi večje potrošniške mreže ter zaradi lažjega zračenja in onemogočanja zračnih sunkov v cevovodih.

J. V.

PREUSMERITEV BOLNIŠNICE V ORMOŽU

V ponedeljek, 16. maja 1966, bo v uslužbenki menzi bolnišnice v Ormožu zbor delovnih ljudi, ki ima namen seznaniti zbor o preusmeritvi bolnišnice za tuberkulozo in pljučne bolezni v Ormožu ter s kadrovskimi vprašanji, ki jih bo sprožila preusmeritev.

Na trgovsko podjetje LES Ptuj. Brž ko bo odobrena lokacija za te garaže v Ptuju, bodo začeli z deli, da bi imeli vozila že pred jesenskimi deževjem pod streho.

V. J.

predlog dotacij. Po tem predlogu so samoupravni organi sklenili prenesti del posojila v pomoč pri gradnji zdravstvenih ustanov. Sklenili so tudi, da za gradnjo Onkološkega inštituta v Ljubljani določijo 80.000 N din, za gradnjo mariborske bolnišnice pa 70.000 N dinarjev. Zraven tega so tudi člani kolektiva prispevali precejšen del svojega zaslužka oziroma obveznic skopskega posojila.

Strokovna ekskurzija za člane DS in UO

DS je tudi sklenil da se organizira strokovna ekskurzija za vse člane DS, UO ter predsednike SPDE v dnevi 20., 21. in 22. maja 1966 in sicer na Madžarsko. Ob tej priložnosti bi obiskali aluminijasto tovarno v tej državi in izmenjali mnenja o proizvodnji aluminija. Člani bi si ogledali Budimpešto ter nekatere ostale kraje v tej državi.

m.

IZ PTUJA

Lepo urejena leva stran Ormoške ceste

Leva stran Ormoške ceste v Ptuju je že skoraj do polovice urejena. Med cesto in zgradbami je na novo urejen zeleni pas, asfaltirana pot za kolesarje, ki se pripeljejo iz smeri Budine, in pot za pešce. Ta bo po levi strani speljana vse do odcepa ceste proti Bristju, do kapele v Budini, vendar ne letos, ko ni za to dovolj sredstev.

Enako bo urejena desna stran Ormoške ceste, vendar brez zelenega pasu.

J. V.

V Kukavi je gorelo

Dne 10. maja 1966 zgodaj zjutraj je uničil požar stanovanjsko in gospodarsko poslopje Marije Mesarič iz Kukave št. 72 pri Juršincih.

Požar je izbruhnil na gospodarskem posloppju, pri svinjskih hlevih. Družina Marije Mesarič se je prebudila šele, ko je požar načel že celo gospodarsko poslopje. Skupno s poslopji je uničenega tudi nekaj živeža, kmečki voz in nekaj kmetijskega orodja. Škodo cenijo na več kot 25.000 novih dinarjev.

Vzroke požara bo dognala preiskava. Na pomoč prizadetim so prihiteli gasilci iz Dornave in Polensaka ter bližnji domačini, ki so storili za omejitev požara vse, kar je bilo v njihovi moči.

V. J.

RAZŠIRITEV VODOVODNEGA OMREŽJA NA HAJDINO

Podjetje za komunalno dejavnost v Ptuju začne te dni z deli za razširitev vodovodnega omrežja od križišča cest Ptuj-Maribor-Ptuj-Kidričevo proti zborni Hajdini, da povezaovo prek Spodnje Hajdine do Zagrebske ceste ter spotoma v Novo naselje pri železniški postaji Hajdina.

Dela bodo opravljali delno strojno, ostalo pa ročno. Sredstva v te namene so zagotovljena v občinskem proračunu ter iz prispevka prebivalcev, ki bodo povezani z vodovodnim omrežjem.

V mestu Ptuju je vodno omrežje že gotovo, razen naselja Hajdina in Rogoznica, kar je bilo predvideno po idejnem projektu. Sedaj sta na vrsti, kot že rečeno, Hajdina, potem pa še Bristje. Hajdina bo verjetno letos končana, Bristje pa pride na vrsto prihodnje leto.

Podjetje že ima pripravljen ves material od lanskega leta, ko so širili vodovodno omrežje v Budini in delno v Bristju na popolnem območju.

Sedaj nima podjetje več težav, kot so bile v začetku, ko so večkrat popustila tesnila na litoželeznih ceveh vzdolž dolge mreže in omejevala odzvedanja cevočnega pretečenja ter oteževala dela. Podjetje ima sedaj enako litoželezno cev, je pa pritisk na njihove stene manjši zaradi večje potrošniške mreže ter zaradi lažjega zračenja in onemogočanja zračnih sunkov v cevovodih.

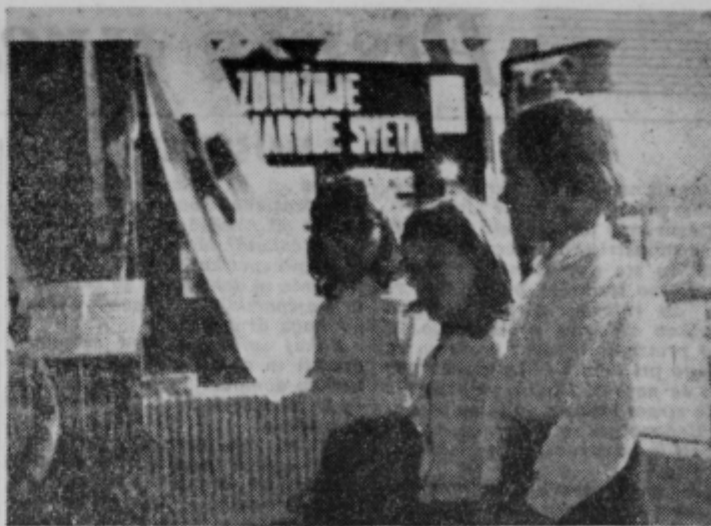
J. V.

PREUSMERITEV BOLNIŠNICE V ORMOŽU

V ponedeljek, 16. maja 1966, bo v uslužbenki menzi bolnišnice v Ormožu zbor delovnih ljudi, ki ima namen seznaniti zbor o preusmeritvi bolnišnice za tuberkulozo in pljučne bolezni v Ormožu ter s kadrovskimi vprašanji, ki jih bo sprožila preusmeritev.

Na trgovsko podjetje LES Ptuj. Brž ko bo odobrena lokacija za te garaže v Ptuju, bodo začeli z deli, da bi imeli vozila že pred jesenskimi deževjem pod streho.

V. J.

Podmladek RK v Osnovni šoli »Franca Osojnika«. (Prečitajte članek »Dejavnosti Rdečega križa« na 5. strani)

Slovaški učiteljski pevski zbor je obiskal tudi Ptu

Šestdesetčlanski učiteljski pevski zbor iz Slovaške »Ludovy spevokol učitelov Slovenska L'SUS sta sprejela v sredo, 11. maja, v imenu Slovenskega učiteljskega pevskega zbora na jugoslovansko-madžarskem prehodu Letenje Stane Stanič in Majda Pomažej iz Zavoda za prosvetno-pedagoško službo v Ptuju. Prispel je na 8-dnevno turnejo po Sloveniji na vrnen obisk. Slovenski učiteljski pevski zbor je bil lani v počitnicah na turneji po Slovaški na povabilo L'SUS.

Zbor iz Slovaške, ki potuje z dvema avtobusoma, bo obiskal poleg Ptuja in Celja tudi Ljubljano, Bled, Postojno in Portorož in bo imel 4 koncerte. Prvi koncert je imel v Dobrni. Prva postaja je bila zanj na Borju, kjer so prespali in si v četrtek ogledali Ptuj, Pokrajinski muzej in ptujsko podzemlje Kombinativnega obrata »Slovenske gorice«, kjer so spravljani vinski zakladi Kmetijskega kombinata Ptuj, pridelani v vinorodnih Halozah.

Predsednik zbora Edmund Syptak je izročil ptujskima predstavnikoma Slovenskega učiteljskega pevskega zbora šopek nageljnove ohlenem s pozdravi iz domovine zbora ter zahvalo za povabilo, dirigent Andrej Lenard pa je de-

J. V.

V domu v Muretcin 93 oskrbovancev

V domu upokoencev v Muretcin 93 oskrbovancev, za katere plačuje občinska skupnost mesečno nad 27.000 novih dinarjev oskrbnine, pri čemer ni vsoteta oskrbnina, ki jo oskrbo-

vanci delno tudi sami plačujejo.

Dnevna oskrbnina znaša 10 novih dinarjev. Nekaj je pokretnih, nekaj pa ležečih oskrbovancev.

J. V.

Program kulturno-prosvetnih prireditev

V V. TEDNU BRATSTVA IN PRIJATELSTVA V ČASU MED 15. V. in 19. V. 1966

V OBČINI ORMOŽ

Nedelja, 15. V. 1966, ob 11. uri, šola Ormož — otvoritev razstave likovnih in tehničnih izdelkov učencev osnovnih šol občin Čakovce, Ptuj, Varaždin in Ormož.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 15. uri, Velika Nedelja — Zadržni dom — RKPD »Florijan Bobič« Varaždin — »Opasna voda« — drama v dveh dejanjih.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 15. uri, Miklavž — Zadržni dom — DPD Svoboda Ljutomer — zabavno glasbeni program.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 15. uri, Ivanjki — Kinodvorana — Ogranak Seljačke sloge Donja Dubrava — medimurski plesi in pesmi.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 15. uri, Tomaz — Prosvetni dom — DPD »Svoboda« Ptuj, tamburaški zbor in zabavni ansambel Petovio.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 15. uri, Podgorci — Prosvetni dom — RKUD »Ivo Mikav« Varaždin — folklorno-glasbeni program.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 15. uri, Kog — Prosvetni dom — Ogranak Seljačke sloge Nedelišče — medimurski plesi in pesmi.

Nedelja, 15. V. 1966, ob 20. uri, Ormož — Kinodvorana — Ogranak Seljačke sloge Prelog — medimurski plesi in pesmi.

Ponedeljek, 16. V. 1966, ob 9. uri, Ormož — Mestna graba — Festival mladosti, športna tekmovalna pionirjeve občine Ormož.

Sreda, 18. V. 1966, ob 20. uri, Ormož, Kinodvorana — DPD »Svoboda« Ptuj — dramska sekcija A. Müller »Lov na čarovnice«, drama.

Sreda, 18. V. 1966, ob 20. uri, Središče — Dom Partizana — Narodno kazališče »A. Cesarec«, Varaždin, B. Čopić, igra v petih slikah »Vuk Buhalo«.

Četrtek, 19. V. 1966, ob 8. uri, Ormož, šola — Pionirsko srečanje pionirjev občin Čakovce, Ptuj, Varaždin in Ormož.

Ponedeljek, 16. V. 1966, ob 9. uri, Ormož — Mestna graba — Festival mladosti, športna tekmovalna pionirjeve občine Ormož.

Sreda, 18. V. 1966, ob 20. uri, Ormož, Kinodvorana — DPD »Svoboda« Ptuj — dramska sekcija A. Müller »Lov na čarovnice«, drama.

Sreda, 18. V. 1966, ob 20. uri, Središče — Dom Partizana — Narodno kazališče »A. Cesarec«, Varaždin, B. Čopić, igra v petih slikah »Vuk Buhalo«.

Četrtek, 19. V. 1966, ob 8. uri, Ormož, šola — Pionirsko srečanje pionirjev občin Čakovce, Ptuj, Varaždin in Ormož.

J. V.

PROGRAM ŠPORTNIH TEKMOVANJ

Torek, 17. V. 1966, ob 15. uri, turnir moških rokometnih ekip.

Sreda, 18. V. 1966, ob 15. uri, turnir ženskih rokometnih ekip.

Četrtek, 19. V. 1966, ob 16. uri, Varaždin, strelšče pri Dravi, tekmovalje v streljanju — ekipe 6+2+2.

Četrtek, 19. V. 1966, ob 16. uri, Ptuj, Dom JLA, tekmovalje šahovskih ekip — ekipe 6+2.

Četrtek, 19. V. 1966, ob 16. uri, Ptuj, stadion, tekmovalje v kegljanju — ekipe 10.

jal, da je srečen, da bo lahko ljudstvo iz Slovenije z enakim zadovoljstvom poslušalo petje njihovega pevskega zbora, kot so ljudje iz Slovaške radi poslušali slovenske goste.

Mesto Ptuj in njegove zanimivosti so gostom iz Slovaške zelo ugajale in so mnogi izrazili upanje, da bodo to mesto kot tudi druga v Sloveniji, še kdaj obiskali s svojimi družinami.

J. V.

Kdaj bo Ptuj dobil kopalni bazen?

Vprašanje je že nekaj let odprto, odgovora pa ni in ni. Obdravski bazen, veteran je svoje že odslužil. Njegove dimenzije ne ustrezajo tokratnemu številu kopalcev, kot jih ima mesto Ptuj. Desk, ki so samo dve leti služile kopalcem za sončenje v sezoni, ob bazenu ni več, ker so bile potrebne tudi zimski sezoni. Zanje prav gotovo niso našli primerne prostora za prezimitev in se ni kaj čuditi, če jih pogrešamo. Preostale so samo še deske ob Dravi, ki so polne prahu in še več smole, ki se pridno lepi na kopalce.

Že leta 1963 se je v Ptuju govorilo o novem bazenu, vendar je to govorjenje premagal moik. Člani turističnega društva bi naj priskočili na pomoč telesno-kulturnim tovarišem, pa bi s skupnimi močmi mnogo lažje rešili ta problem.

Ne smemo pozabiti, da smo v Ptuju zgradili že marsikaj športni objekt in s tem dokazali, da moramo mladini dati vse potrebno za njen razvoj.

Tudi mladina bo priskočila na pomoč s prostovoljnimi delom.

Bogdan Roškar

Pisma uredništvu

NA KAJ ČAKAMO V MAJŠPERKU?

Vas ali nasele, o katerem nameravate pisati, se imenuje Majšperk. Prijazni kraj leži ob reki Dravinji in je industrijsko precej razvit. V središču sta dve tovarni z nekaj desetletno tradicijo, od katerih je ena ob reformi zaradi naravnih stroškov ustavila proizvodnjo. V njej proizvajajo sedaj sredstva za zaščito pri delu. — Majšperk torej živi še naprej. Ljudje prihajajo z vseh strani Haloz v dolinico na delo. Zadovoljni so. Za kruh bo že dovolj in za otroke, da se izšolajo, pravijo.

Zdaj bo Majšperk dobil novo šolo, tako, kot smo si jo že dolgo želeli. V njej se bodo izmenjevali rodovi mladih, odhajali in mesta v šole in ko se bodo vračali domov, bodo spet začeli s krajem, ki je njihov.

Mladi imamo dosti praznikov in počitniških dni. Kako radi jih doživljamo v prisrčnosti domačega kraja! Toda tudi na te se je treba pripraviti. — Prav takšnih priprav pa v Majšperku manjka. Mladih je sicer dovolj. Mladinsko organizacijo tudi imamo. Kulturni dom ima oder, ki ni manjši od odra v ljubljanskem gledališču in je v ponos kraja, a dom je skoraj vedno prazen. V drugem kulturnem domu, ki je nekaj manjši, so že vrsto let predvajali filme, sedaj pa je tudi kinodvorana že nekaj mesecev zaprta. Pred dvema letoma so se v njej vadili mali tamburaši, ki so vsakokrat poželi obilo priznanja na raznih gostovanjih. In pionirsko oziroma mladinsko godbo na pihala smo tudi imeli, pa folklorno in dramsko skupino. — Ljudje se še danes radi spominjajo uspešnih uprizoritev operet Planinske rože. Pri belem konjčku in drugih. Večina tovarniških delavcev je sodelovala v igrah. Dopolnilno delo v kovačnici ali predilnici, popoldne delo na polju, zvečer vaje. In šlo je! Ko se je nekaj boljših pevcev poslovalo od Majšperka, je ta vrsta dejavnosti žal zamrla. Toda prišlo so se vrstiti številne oddaje »Pokazi, kaj znaš«, ki so odkrile talente in navduševale ljudi.

Zdaj ni privrdev ne v velikem ne v manjšem kulturnem domu; ni tamburašev, ni oddaj »Pokazi, kaj znaš«, ni iger, veselice, mladinskih prav me ob vsakem pogledu na bolnega očeta nekje globoko v srcu zaskeli. Moreče misli, ki navdajajo vse družinske člane, pa prežene včasih sonce sreče, ko pomislim, da imam še zdravo in ljubečo mater.

Vinko Šošarič,
S. b. raz. osnovne šole
Polenšak

plesov... Le šolarji prireajo v njih proslave. Oba kulturna doma sta tako rekoč prazna — zaprta. Koga čakata? Morda mladince, da bi v njih spet kaj prirejali? Čakata na fante in dekleta, ki so zaposleni v majšperskih tovarnah? Čakata na koga drugega?

Zakaj so ljudje pred desetletji gradili in dajali sredstva za kulturne domove? Prav gotovo zato, da bi v njih doživeli kaj več uric razvedrila.

Kje so torej vzroki za tako stanje? — Smo ljudi, ki so delali z mladimi in jim bili mentorji, sploh kdaj nagradili in jim dali priznanje? Morda so vzroki tudi v pre slabih povezavi organizacij Zveze

mladine, Socialistične zveze in tovarniških organov? Je sodelovanje le-teh s šolo v Majšperku dovolj učinkovito? Kako pa je z delom organizacije Zveze mladine? Dejstvo pa je, da je letošnji prvi maj šel še posebno žalostno mimo. Celo ob tem prazniku se nismo ničesar spomnili. — Včasih smo v šoli zbrali na primer bakle, v tovarni pa so jih napolnili s prepojeno žagovino. Zvečer smo s prižganimi baklami odšli v spredu na bližnji hrib, kjer smo ob kresu plesali kolo in prepevali.

Le kdo bi ob takih spominih ne želel, da bi bil prihodnji prvi maj v Majšperku res doživetje za delovne ljudi!

DANICA PURG
Danica Purg

Še vedno premalo čistoče v Ormožu

Večkrat grem na obisk k svojim sorodnikom v Ormož. Mesto mi je všeč, saj sem tam rojena in v Ormožu sem preživela otroška leta. V otroških letih sem se s prijatelji in prijateljico rada igrala v ormoškem grajskem parku, v Mestni grabi, na Lenti ob Dravi in drugod. Tudi sedaj se rada sprehajam tód. S sinkom se sprehajava po istih poteh in stezah, kot sem se jaz pred dvajsetimi leti. Zdi se mi le, da so naši predniki imeli več skrbi za čistočo in več smisla za okrasitev mesta. Tudi sama sem rada okrasila okna s cveticami, redno čistila hodnik, urejala fasado, dvorišče pa je bilo itak vedno čisto. Čistoča je največji vir zdravja in zadovoljstva, toda na to večkrat pozabimo. Poleg tega pa tudi na gostinstvo, turizem in drugo.

Zelo radi govorimo o razvoju turizma, o dragocenih devizah, o deviznem prilivu in še o mnogih stvareh. Večkrat govorimo eno, delamo pa drugo. V Ormožu namreč precej razpravljajo o razvoju turizma, želijo izboljšati gostinstvo in trgovsko mrežo in v mesto pritegniti čimveč domačin in tujih turistov. Kot je videti, se Stano-

vanjsko-komunalno podjetje trudi urediti mesto in v njem držati red in čistočo. Kaj pa stanovalci mesta? Tudi ti se nekateri trudijo urediti zunanost svojih stanovanj, urediti parke in fasade, precej pa je tudi takih, ki za čistočo in za estetski izgled mesta nimajo postluha. Pri prvem bloku v Poštni ulici je na zelenici skladišča odpadkov, v Kolodvorski ulici se podira betonirana ograja, na dvorišču zasebne zgradbe v Poštni ulici je smetišče, prav tako na dvorišču bloka na Ptujski cesti, v Vrazovi ulici se vgreza dvometrski odsek cestnice, v Vrazovi ulici še niso povsem odstranjene ruševine zgradb in ni izravnano zemljišče, pri gostilni »Grozá« v Ormožu ni urejen gostinski vrt, čeprav imajo vse pogoje, in grajski park ni očiščen. To so le slabe strani, ki jih bo treba odpraviti. Senčna strani pa imajo tudi sončne, ki povedo mnogo. Glede olepšave mesta je v Ormožu precej narejenega. Na Mestnem trgu so lepo urejene grede in zelenice, pred zgradbo družbenopolitičnih organizacij v Ormožu pa so postavili čedno peterokrako

zvezdo s podstavki, iz katerih rastejo razne cvetice.

Zgrajena je bila mestna razsvetljava, asfaltirani so pločniki, v Mestni grabi je bilo zgrajeno igrišče, ob bencinski črpalki so urejene lepe zelenice, posveča se precej skrbi ureditvi parka na Mestnem trgu itd.

V času turistične sezone bodo morali v Ormožu posvetiti še večjo skrb čistoči mesta, kar je dolžnega pomena poleg ostalih faktorjev za hitrejši razvoj turizma v občini.

O. K.

NOVE KNJIGE V LJUDSKI KNJIZNICI ORMOŽ

Soubiran André: Dnevnik žene v belem. Roman. Koper (Lipa) 1965.

Pevsner N.: Oris evropske arhitekture. Ljubljana, Drž. založba Slovenije 1966.

Slovenske narodne jedi. Novo mesto, Zavod za napredek gostinstva in gospodinjstva 1965. Simeon G.: Slepi potnik. Roman. V Ljubljani, Prešernova družba 1966. (Ljudska knjiga 74.)

Loon H. W.: Zgodovina človeštva. (V Ljubljani), Mladinska knjiga 1965.

Wallace E.: Zeleni lokostrelec. Ljubljana, Drž. zal. Slovenije 1966.

Toman J.: Sonce je zašlo nad Rimom. (Roman.) V Ljubljani, Cankarjeva založba 1966. (Mozaik.)

Grafenauer B.: Zgodovina slovenskega naroda. Ljubljana, Drž. založba Slovenije 1964. — 80 ilustr.

Knj. 1. Od naselitve do uveljavljanja frankovskega reda. 1964.

Knj. 2. Doba zrele fevdalne družbe... do začetka kmečkih uporov. 1965.

Voltaire: Kandid ali optimizem. Ljubljana, Mladinska knjiga 1966.

Lanoux A.: Dober dan, gospod Zola. Ljubljana, Cankarjeva založba 1965.

Keller G.: Zeleni Henrik. Roman. (Knj. 2.) V Ljubljani, Cankarjeva založba 1965.

Proslava dneva zmage v Kidričevem

Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« in SZDL iz Kidričevega sta v nedeljo, 8. maja, pripravili lepo proslavo za dan zmage. Prav umestna je bila zamisel, da je Svoboda k tej nedeljski proslavi pritegnila tudi druge sosedne pevске družine, in sicer razen domačega mladinskega pevskega zbora in pihalnega orkestra tudi moški pevski zbor gasilskega društva iz Gercje vasi, moški pevski zbor DPD »Svoboda« Pragersko in moški pevski zbor DPD »Svoboda« Majšperk. Dan zmage je torej proslavilo Kidričevo ob širšem sodelovanju sosednjih prosvetnih društev. Dvorana je bila polno zasedena.

Proslavo je začel in tudi zaključil predsednik »Svobode« Janko Kranjc, o pomenu dneva zmage pa je govoril predsednik SZDL Maks Zmave.

Nato so izvajali pevski zbori in pihalni orkester naslednji program: mladinski šolski pevski zbor pod vodstvom Majde Muhič; Radovan Gobec — Bratstvo in edinstvo, Emil Adamič — Zabavljavka; moški pevski zbor gasilskega društva Gercje vasi pod vodstvom Alojza Kranjčana; Gasilska in Anton Hajdrih — Pod oknom; moški pevski zbor DPD »Svoboda« Pragersko pod vodstvom Franca Sušteršiča; Gustav Ipavec — Domovina, Emil Adamič — Završki fantje; moški pevski zbor DPD »Svoboda« Kidričevo pod vodstvom Alojza Kranjčana; Josip Marinković — Na Adriju in Anton Vračko — Rožmarin;

moški pevski zbor DPD »Svoboda« Majšperk pod vodstvom Rudolfa Kreutza; Rado Simoniti

— Puško moja in Peter Lipič — Partizanovo slovo;

zdrženi moški pevski zbor Jakob Aljaž — Triglav, moj dom (dirigiral Franc Sušteršič), Anton Schwab — Vinska (dirigiral Rudolf Kreutz), Radovan Gobec — Pesem o svobodi (dirigiral Alojz Kranjc);

pihalni orkester tovarniškega odbora sindikata pod vodstvom Alojza Kranjčana; Učakar — Gorah in dolinah ter Beethova — Svečana koračnica.

Ob zaključku so zdrženi moški pevski zbori skupno z mladinskim pevskim zborom spremljali pihalnega orkestra pod vodstvom Alojza Kranjčana, ki so zapeli Simonitičjevo Pesem Titu.

Prireditve ni bila samo za dostojna proslava dneva zmage, ampak tudi intimna pevška manifestacija. Ne bi se spuščal na kritiko posameznih izvajalcev, izrecno pa bi rad pohvalil vse nastopajoče pevce in godbenike in posebej še dirigenta Kdor je kdajkoli vodil kak peški zbor, ve, koliko truda je treba vložiti, dokler se zbor ne upoje in dokler ne doseže ubravnega petja. Petje vseh zborov in igranje pihalnega orkestra v občinstvo upravičeno nagraditi z navdušenim ploskanjem.

Po upadanju pevске dejavnosti v zadnjem času lahko sedi z veseljem ugotavljamo, da se zopet zbirajo pevci v naših pravih svetnih društvih. To je pokazatelj vsaj nedeljski nastop zborov o proslavi dneva zmage s področja okrog Kidričevega. Tudi ta center je poživljal dejavnost »Svobode« z nanovo ustanovljenim pevskim zborom. Drago Ha-

Spominski večer

prof. Antona Sovreta (1885-1963)

Zgodovinsko društvo v Ptuju bo organiziralo 16. maja ob 20. uri zvečer v gledališču literarno-spominski večer v počastitev slovenskega prevajalca klasičnih in filozofskih umetnin pokojnega univ. prof. Antona Sovreta. Profesor Sovre spada med pomembne in ugledne ptujske profesorje in kulturne delavce tudi našega zgodovinskega Ptujja. Njegov spomin bomo najlepše počastili z množično udeležbo v gledališču v ponedeljek zvečer, 16. maja.

SPORED SPOMINSKEGA VEČERA

Božidar Borko: Uvodna beseda
Anton Sovre: Poslednji humanist
Homer-Sovre: Odisej in Nausikaa
Homer-Sovre: Priam pri Ahilu
Anton Sovre: Homerjev epski stil

Anton Sovre: Starogrška lirika:
Minnermos: Mi pa smo prav kakor listje...
Minnermos: Življenje brez Afrodit
Minnermos: Helios
Teognis: Slišal sem žerjava glas...

Anakreon: Mi pravijo dekleta
Anakreon: Vse pije
Anakreon: Deklici

Aishilos-Sovre: Pesem Erinij
Sofokles-Sovre: Nič ni silno tako kot človek

Euripides-Sovre: Herakles se gosti

Lukian-Sovre: Razgovor med Zeusom in Hero

Anton Sovre: Bitka pri Termopilah
Askerc-Sovre: Brodnik-Portitor
Prešeren-Sovre: Liebesgleichnisse

3 — Ljubezenske prispodob
Platon-Sovre: Sokratova smrt
Vmes: vezna beseda Kajeta Gantarja

Spominski večer izvajajo: Božidar Borko, dr. Franjo Smerda, Silvester Škerlj in dr. Kajeta Gantar.

Za zgodovinsko društvo
Jože Maučec

Dobra kakovost

Jože, tvoj klobuk je še vedno kakor nov!

Seveda, pomisli: kupil sem ga pred petimi leti, dvakrat sem ga dal očistiti in trikrat sem ga v restavraciji zamenjal, vendar s vse to še nič ne pozna.

PIONIRSKA TRIBUNA

Moj oče

Ko sem bil še majhen, je moj oče zbolel za ohromelostjo. Zato se zdravega sploh ne spominjam. Njegova bolezen je bila sprva lažja značaja, pozneje pa je postajala vedno hujša. Najprej mu je ohromel spodnji del telesa, nato pa se zgornji. V začetku boleznii je še lahko gibal z rokami, tako da se je zmozel sam hraniti in z rokami opravljati lažja dela. Sedaj pa niti tega ne more več. V postelji leži in le glavo lahko obrača. Mama mi večkrat pripoveduje, kako rad se je oče, ko je bil še zdrav, igral z otroki.

Bolnemu očetu zelo rad pomagam. Rad mu prinašam hrano, ker vem, da si sam ne more pomagati. Kadar sem prost in imam čas, mu stremžem in mu prinašam vse, kar potrebuje. Vsa ta dela rad opravljam, če-

prav me ob vsakem pogledu na bolnega očeta nekje globoko v srcu zaskeli. Moreče misli, ki navdajajo vse družinske člane, pa prežene včasih sonce sreče, ko pomislim, da imam še zdravo in ljubečo mater.

Vinko Šošarič,
S. b. raz. osnovne šole
Polenšak

Prvič v počitniški koloniji

Vsako leto gredo otroci naše šole v počitniško kolonijo na morje.

Pred dvema letoma so se tudi naši starši odločili, da me pošljejo na letovanje v Biograd na morje. Odšel sem z drugimi učenci v prvi izmeni, to je 1. julija 1964. Bil sem zelo vesel, saj sem prvič videl naše sinje Jadransko morje. S seboj sem vzel najpotrebnejši pribor za

osebno higieno ter hrano za dva dni. Peljali smo se z vlakom. Ko sem zagledal morje, sem bil zelo navdušen. V koloniji smo se kopali in igrali. Večkrat smo šli s tovarišči vzgojiteljico tudi na sprehod v okolič Biograda. Dneve smo preživljali zelo lepo in po določenem dnevnem redu. Hrane smo imeli dovolj. S slastjo smo uživali tudi južno sadje. Nikoli ne bom pozabil srečnih trenutkov in vsega veselega, kar sem doživel na morju.

Ponosem sem, ker imamo Jugoslovani svoje morje. Zelo težko je tuju, ki nima svojega morja in tako čudovite jadranske obale. Želim si, da bi se še večkrat peljal na naše morje.

Erni Blažič,
S. b. raz. osnovna šola,
Polenšak

Odlomki iz življenja heroja

VII.

Dušan Kveder je napisal dr. Potrč ob njegovi 60-letnici leta 1963: »Mnogi ti lahko zavidajo na tvoji življenjski poti. Vsa je bila od rane mladosti posvečena visokemu idealu. Tudi v mojem življenju si odigral odločilno vlogo. V času, ko se je v meni formirala osebnost, si mi služil za vzgled značaja in plemenitosti. Dal si mi tedaj del svojih bogatih izkušenj, ki so predstavljale moja prva znanja. Hvala ti ob tej priložnosti!

Tako je Dušan v pismu potrčil, kako velik vpliv je imel dr. Potrč na njegovo svetovnonazorsko oblikovanje v letu 1933, ko je dr. Potrč spoznal in še posebej po svojem prihodu iz ječe, to je leta 1934 in 1935, dokler ni Dušan Ptuj trajno zapustil.

Ker je bil dr. Potrč zapisan pri oblasteh kot komunist, saj je bil zavoljo tega že od leta 1930 do 1932 zaprt, se je Dušan izogibal nepogostih srečanj z njim, da ne bi vzbudil suma, da ju povezuje partijsko delo. Srečanja so bila zato redkejša, po enkrat na teden, razgovori pa daljši.

Dušan je po prihodu iz ječe skupaj z Bratkom poživljal delovanje ptujskega akademskega kluba Triglav. V Narodnem domu so uredili čitalnico, kjer so se zbirali dijaki, študentje in

delavska mladina in prebirali Ljudsko pravico, Sodobnost in razna druga napredna glasila. Med počitnicami je Dušan odšel nekajkrat v Maribor, Ljutomer in na Kog zavoljo stikov s komunisti v teh krajih. Tudi v Ptuj so prihajali komunisti, predvsem Jože Kerenčič, ki je leta 1934 maturiral na učiteljsko v Mariboru in se je v jeseni vpisal na univerzo v Ljubljani.

Povzemamo po Dušanovih spominih iz teh dni: »Z delom smo komunisti posegli na celotno območje takratnega ptujskega sreza in se povezali tudi s komunisti v Mariboru in Ljutomeru. Ndeološko smo se kalili v neprestanih spopadih z režimskimi političnimi nazori in meščanskimi ideologijami v ptujskem akademskem klubu, ki smo ga dobili v svoje roke.

V klubu smo prirejali debatne večere, na katere smo povabili poleg študentov tudi druge meščane, nam naklonjeno in nenaklonjeno inteligenco in delavce. Velika dvorana v Mladiki je bila vsakokrat nabito polna. Predavali smo sami, ali pa smo povabili predavati tudi naše politične in idejne nasprotnike.

Takrat smo se marksisti dobro pripravili na ideološki in politični obračun s predavateljem. Nekoč je predaval na primer univerzitetni profesor dr. Maks Vember o idealizmu in materializmu in v dvoboju z nami je s svoji-

mi idealističnimi nazori doživel poraz. Policija je kmalu ugotovila nevarnost, ki se skriva v tej obliki našega propagandnega dela. Ko sem nekoč napisal predavanje o fašizmu, sem ga moral na zahtevo policije predhodno predložiti cenzuri. Predavanje so preprečili, hkrati pa s tem našli tudi povod, da so preprečevali našo dejavnost v klubu sploh.

Podobno aktivnost smo razvili tudi v delavskem društvu Svoboda. Za reden študij na univerzi mi je ostajalo le malo časa. Ukvarjal sem se izključno s partijskim delom in se na ta način oblikoval v profesionalnega revolucionarja, za tisto dobo tako značilnega študenta.

Dušan piše v svojih spominih, da so takrat v Ptuj ustanovili mladinsko organizacijo Komunistične partije SKOJ. To je bilo leta 1935. V tem letu omenja še zborovanje vladne opozicije v Ljutomeru: »Tam smo 1. septembra 1935 pomagali organizirati veliko zborovanje Ljudske fronte, ki ga je orožništvo razgnalo z orožjem in pri tem ubilo kmeto Mavriča. Ze naslednjega dne so nas v Ptuj aretirali in nas vklejane v verige odpeljali z vlakom v Ljutomer. Po pretepanju in zasliševanju so nas morali izpustiti, ker nam niso mogli dokazati ničesar nezakonitega. To so bile za nas zelo dragocene izkušnje.«

Tako je Dušan opisal svoje politično delo v Ptuj po zaprtju, od julija 1934, do svojega odhoda iz Ptujja septembra 1935.

Bil je lep septembrski popoldan, sončen in tople, kakor v poletju, čeprav so tekli prvi jesenski dnevi — dan slovesa od Dušana. Vlak je peljal proti Ljubljani okoli šeste ure popoldne. Za slovo smo se zmenili z Dušanom Jože Kogej, Rezi Korparjeva in jaz na poti za bolnišnico. Tam smo najprej hodili po poti, ob kateri so se širile njive in travniki proti Rabeljji vasi. Vroče sonce nas je pregnalo s poti v kolarnico ob poti, kjer smo sedli na pokošeno otavo.

Dušan se je razgovoril. Povedal je, da se bo vpisal v Ljubljani na pravno fakulteto, kjer je zanj študij zaradi zdravja in zaradi revolucionarnega dela bolj prikladen kot na tehniko. Seveda bo prva naloga njegovo revolucionarno delo in šele potem študij, če bo zanj še kaj časa.

Njegovi prijatelji smo se vdaljali ožotnosti ob slovesu. Dušana smo dobro poznali, zato smo vedeli, da ga bo njegov brezkompromisni boj s sovražnikom slej ko prej znova očrnil pri oblasti in pri njenih budnih čuvajih »reda v državi. Dušan je pobijal malodušje: »Komunist se mora zavedati, da je lahko zdaj in zdaj v sovražnikovih rokah. Temu se mora

spretno izogibati. Ne sme se tudi vdajati malomeščanskim načrtom za udobjem, za idilnim družinskim življenjem. Prva naloga je delo za proletarsko revolucijo.«

Minila je zadnja ura razgovora z Dušanom pred izbruhom druge svetovne vojne. Dušan je prišel le še dvakrat v Ptuj obiskat domače, za novoletne počitnice in nato še julija 1936, ko je odšel po tajnem kanalu v tujino, po kanalu, ki je tekel tudi skozi ptujske javke. Tedaj je še dva dni preživel v domačem okolišu.

Ko se je poslovil Dušan leta 1935 za stalno od Ptujja, star komaj dvajset let, še ni stlil, kam ga bo popeljala revolucionarna pot, da bo bogatil svoje obzorje in revolucionarne izkušnje v Parizu, v španski državljanski vojni, da bo odigral odločilno vlogo v narodno osvobodilnem boju, po vojni v organizaciji vzgoje voditeljev naše armade in zadnjih deset let pomembno vlogo v diplomaciji.

Petdesetletnega Dušana Kvedra-Tomaža je napadla bolezen, ki ga je odtegnila od javnega življenja za več kakor pol leta, do takrat, ko se je moral posloviti od življenja. V dnevih svoje bolezni se je predajal spominom na Ptujsko leta in v spominih spet zaživel mnogo dogodkov svoje mladosti. Spet se je igral s sošolci po livadah in mah Mestnega vrha. Sedel je s

sošolci v šolskih klopih okoli šole, in v gimnaziji. Pogovarjal se je z materjo o svojih deških načrtih. Delal je kemične poizkuse na domači verandi. Debatiral je s profesorji o nujni potrebi šolske reforme. Hodi poleti 1931, med šolskimi počitnicami, s tovarišema Ivanom in Borutom po poti od Ptujja preko Celja in Sevnice v Žužemberk, kjer je več kakor teden dni letoval in se vračal preko Hrvaške skozi Varaždin nazaj v Ptuj. V mislih je prehodil tudi drugo počitniško pot leti 1932 z Bratkom po Avstriji, Nemčiji, Švici, Franciji in Italiji. Hodil je spet po ptujskih ulicah, po parku ob šumeči veliki Dravi, sedel zamaknjen ob marksistični literaturi, govoril na debatnih večerih pri Svobodi, v akademskem klubu Triglav in obujal spomine na dneve, ko se je kalila v zaporu njegova upornost, ostati zvest ideji socializma in delati zanj, kljub osebnemu odrekanju!

Da, v nepozabno mladost, v nepozabna ptujska leta, ki so ga popeljala v revolucijo, se je Dušan Kveder vračal v mislih v zadnjih mesecih svojega življenja, kar priča, da je mladost kljub njegovemu neizmerno bogatemu poznejšemu življenju zapustila v njem najgloblje vtise.

V. R.
(DALJE PRIHODNJIC)

Vinjen šofer je vozil bencin

V nedeljo popoldne, 8. maja t. l., je bila sreča, da na cesti med Središčem in Ormožem ni prišlo do velike katastrofe. V Lopersicah pred Središčem so miličniki ustavili šoferja Mehmeda Abdihodžića, ki je peljal cisterno z registracijo SI-2485 in prikolico SI-1133. Vozilo s prikolicco je bilo natovnjeno s 25 tonami bencina. Voznik ga je peljal iz rafinerije Sisak v Radlje.

Miličnikom je bil voznik sumljiv zato, ker je vijugasto vozil po cestišču in je imel vključeno sireno. V začetku voznik ni hotel zaustaviti. Vozilo je ustavil šele po odločnejšem posredovanju tik ob cestnem jarku, tako da je prikolica med manevriranjem in zaradi nevede voznika pozneje zdrknila s cestišča v plitvi jarek. Medtem se je na prikolici odtrgala pipa, tako da je začel bencin curkoma teči v jarek. Zaradi varnosti pred eksplozijo so miličniki zahtevali, da voznik ugasne motor, vendar je to odklonil. Skočil je iz kabine in pobegnil v bližnji gozd. Miličnik je ugasnil motor in s tem preprečil nevarnost pred eksplozijo. Na poziv se je voznik vrnil iz gozda in je začel hoditi okrog cisterne. S težkim klavdom je začel razbijati po odtrgani pipi, češ da bo tako

zamašil odprtino. Tudi pri tem je moral miličnik odločno posredovati, da ga je odvrgel od nevarnega dela, saj bi najmanjša iskra lahko povzročila katastrofo.

Kamion so prepeljali na ptujsko bencinsko črpalko, cisterno pa so pustili na cesti. Miličniki so ta odsek ceste takoj zaprli za ves promet, ker bi zadostovala le iskra in bi se vneli bencinski hlapi in razlit bencin. Poklicali so tudi gasilce, da so očistili cestišče in jarek. Na kraj nesreče so prihiteli posamezniki, ki so benoin nalili v posode in ga odnesli. Važno je le, kje in kako so ga vskladiščili.

Ni še povsem ugotovljeno, koliko bencina je steklo v jarek. Predvideva se, da je cisterna držala približno 3000 litrov. Neodgovornega in vinjenega voznika so zadržali. Njegovo ravnanje zasluži vsa groja, saj je s svojim nepremišljenim ravnanjem spravil v nevarnost ne samo svoje življenje, temveč tudi okolico.

Voznik cisterne s prikolicco je parkirano vozilo med 8. in 11. uro pred gostilno v Središču. Verjetno se je tam opijal in s tem pozabil na cestno prometne predpise in na nevarnost zaradi lahko vnetljive tekočine.

DEJAVNOST RDEČEGA KRIŽA

Prejšnji ponedeljek se je pričel teden Rdečega križa, ki poteka v letošnjem letu pod geslom »ZA RDEČI KRIŽ NI MEJA«. Namen letošnjega tedna Rdečega križa kakor v prejšnjih letih je, da javnost spozna prizadevanja in dejavnost Rdečega križa, ki ne pozna meja in ki se bori za izvajanje programa in svojih načel po vsem svetu. Tudi v ptujski občini je odigral Rdeči križ pomembno vlogo. Uspehi dela občinskega odbora Rdečega križa v Ptuj in krajevnih organizacij v občini so vidni vsepovsod in bi jih bilo težko vse zapisati. Organizacije Rdečega križa izvajajo številne pomembne akcije od vseh priloženosti.

Rdeči križ je mednarodna organizacija, katere osnovna programska načela so: humanost, nepristranost, prostovoljnost, neodvisnost, enotnost in univerzalnost. Na svetu je 106 nacionalnih organizacij Rdečega križa, ki v prav tolikih deželah združujejo 190 milijonov članov Rdečega križa. Rdeči križ je nastal v želji, da brez diskriminacije nudi pomoč ranjenim na bojnem polju; v mednarodnem pogledu pa teži za odstranjevanjem in lažanjem trpljenja

na ljudi od vseh neugodnih primerih. Nadalje širi vzajemno razumevanje, prijateljstvo, sodelovanje in trajen mir med vsemi ljudmi in narodi. Rdeči križ ne dela nobenih razlik glede narodnosti, rase, vere in politične pripadnosti, ampak si prizadeva nuditi pomoč povsod tam, kjer je to potrebno.

Jugoslovanski Rdeči križ združuje kot enotna organizacija 4.801.735 članov, od katerih je 2.453.953 podmladkarjev in mladine. Lani je Jugoslovanski Rdeči križ organiziral, da je darovalo kri 318.420 krvodajalcev, ki so skupno darovali 103.420 litrov krvi. Tudi v tem se kažejo uspehi Rdečega križa.

V občini Ptuj je včlanjenih v Rdeči križ skupno 16.050 članov; od teh je 8.409 podmladkarjev in 1.268 mladine. Tudi ptujski občinski odbor Rdečega križa dosegla lepe uspehe na vseh področjih dela, zlasti pa še pri krvodajalskih akcijah. Tako je zbral občinski odbor Rdečega križa v Ptuj v lanskem letu 2.199 prostovoljnih krvodajalcev. Letos bo število krvodajalcev še večje, saj je do danes darovalo kri v ptujski transfuzijski postaji že 900 krvodajalcev. Rdeči križ v občini pa si ne prizadeva

samo pri zbiranju krvodajalcev, ampak rešuje tudi zdravstveno-prosvetna vprašanja, nudi pomoč socialno ogroženim občanom, skrbi za izobraževanje svojih članov itd. Se posebej si prizadeva, da bi izboljšali zdravstveno stanje občanov na območju Haloz in Slovenskih goric. Končanih je bilo že več tečajev in seminarjev, ki jih je organiziral po vaseh občinski odbor Rdečega križa Ptuj s sodelovanjem s krajevnimi organizacijami.

V letošnjem tednu Rdečega križa bodo posvetile vse krajevne organizacije Rdečega križa v

ptujski občini svojo pozornost in skrb pridobivanju novih članov, še posebej nudenju pomoči starim in bolnim občanom, nadalje aktivnemu vključevanju mladine v delo Rdečega križa. Tako bo krajevna organizacija Rdečega križa v Hajdini vključila v delo 350 mladink in mladincev iz tega območja. Opravljeni bodo tudi sprejemni prvonošci v podmladek Rdečega križa.

Ne samo v tednu Rdečega križa, ampak skozi vse leto si bo prizadeval občinski odbor Rdečega križa v Ptuj, da bo delo organizacije uspešno in koristno.

Takšen razgledni stolp kot je na Gomili bo moral biti tudi v Gorci in v Desterniku

SLAVJE SLOVENJEGORIŠKIH TRSNIČARJEV IN CEPLJARJEV

Priljubljeni odbor organiziranih juršinskih cepljarjev in trsničarjev pri Turističnem društvu Gomila pripravlja prvo jubilejno praznovanje ob 65-letnici (1900-1965) cepljarstva in trsničarstva na območju Juršinc.

To praznovanje bo na Gomili pri razglednem stolpu v središču Slovenskih goric v nedeljo, 5. junija t. l., v primeru slabega vremena pa bo naslednjo nedeljo, 12. junija 1966.

Za to praznovanje pripravljajo obširen program, ki se bo začel dopoldne za trsničarje in cepljarje, popoldne pa bo za nje in za ostale udeležence piknik, pred njim pa bo svečana izročitev priznanj najzaslužnejšim cepljarjem in trsničarjem s tega območja.

N a š e z d r a v j e

Previdnost pri sončenju

Tisti, ki se radi sončijo, pogosto nimajo pravega čuta za mero glede časa, v katerem se lahko izpostavljajo sončnim žarkom. Po ves poletni dan ležijo na soncu in če se to dogodi prve dni njihovega dopusta, se konča takšen dan v najboljšem primeru s hudimi opeklinami. Vendar se lahko pripeti še kaj hujšega. Včasih je potrebno poklicati zdravnika, da pomore takšnemu, za sončenje preveč navdušenemu človeku.

Predvsem dobi lahko človek, ki se predolgo časa izpostavi sončnim žarkom, sončarico. Kako se to zgodi?

Temperatura človeka niha med 36 in 37 stopinjami C in je navadno pod vplivom zunanjih pogojev. Zahvaljujoč lastnostim organizma se toplota telesa zelo malo izpreminja, vendar pa pride ob večjem porastu zunanje temperature in vlažnosti zraka do zmanjšane izžarevanja temperature telesa. V takšnih primerih se telo pregreje in posledica je sončni ali toplotni udar.

Sončarica je rezultat delovanja sončnih žarkov na telo človeka, predvsem na njegovo glavo. Prizadeto je predvsem centralno živčevje.

Vendar pa ni nujno, da bi do bil človek toplotni udar samo na soncu oziroma samo zaradi sončenja. Toplotni udar lahko dobi tudi človek, ki v vročini dela težko delo, oziroma izpostavi telo za daljši čas nenormalno visoki temperaturi.

Posledice sončnega ali toplotnega udara so podobne. Enaka je tudi pomoč, ki jo nudijo bolnikom. To se pojavi najpogosteje pri ljudeh, ki niso navajeni na visoko temperaturo, pri debelih ljudeh ali v primeru pijanosti. Prvi znaki obolevnosti so splošna slabost, občutek vročine v telesu, žejna, glavobol, vrtoglavica itd. Močno potenje, ki je navadno pred obolevanjem, se zmanjša ali povsem preneha. Koža postane suha in vroča, lice pordeči, pojavi se zabluzlost. V težkih primerih bolnik izgubi zavest.

Pravočasna in pravilna pomoč v mnogih primerih reši življenje takšnemu bolniku ter olajša nadaljnji potek bolezni.

Kaj je potrebno ukreniti ob prvih znakih sončnega ali toplotnega udara? Najprej je treba prenesti bolnika v senco, mu sleči nepotrebno obleko. Da bi ohladili telo, ga obložimo s hladnimi mokrimi obkladki, na glavo mu položimo led, ne bo mu škodovala tudi mlačna prha.

Bolnik naj pije vodo, kavo ali

čaj. Potenje, ki se pojavi, je zelo koristno. V težkih primerih, če prestane dihanje in srčni utrip, je potrebno dati bolniku umetno dihanje.

Ko je dobil bolnik prvo pomoč, ga je potrebno čimprej prepeljati v bolnišnico.

Sončni in toplotni udar je težko obolenje. Vendar se mu človek lahko izogne.

Ljudje, ki niso vajeni visokih temperatur, nikakor ne smejo biti dolgo časa na soncu. Posebno je to nevarno za starejše ljudi s hipertenzijo, stenokardijo, arteriosklerozo ali tisti, ki so preboleli srčni infarkt.

Ob pripravah na turistično potovanje je potrebno računati z navedenimi dejstvi. Program pohoda ali potovanja je potrebno tako prirediti, da odpade najtežji del poti na jutranje ali večerne ure. Bivanje na soncu med pol dnevom je potrebno prekiniti z večkratnim počitkom v senci, da bi se telo ohladilo.

V takšnih primerih zelo pomaga svetlo pokrivalo, ki varuje, da se glava preveč ne pregreje. Na pohodu ni dobro mnogo jesti, predvsem pa ne mastnih jedi, kakor tudi ni dobro uživati alkoholnih pijač.

Sončni žarki pa povzročajo tudi opekline na koži. Najpogostejše jih dobijo ljudje z belo kožo.

Koža najprej pordeči, pozneje nastanejo mehurčki, tri dni pozneje pa se koža oluči in bolečine prenehajo. Če je opečena prevelika površina kože, se pojavijo ostali znaki toplotnega oziroma sončnega udara, kot smo ga zgoraj opisali in ker je posledica lahko miselnega odnosa do lastnega zdravja.

Če torej hoče človek zagoreti, mora svojo kožo postopoma navajati na sončne žarke, da ne bo opeklin in obolevnosti zaradi prekomernega izpostavljanja sončnim žarkom.

M. P.

Naslovnik neznan

Leta 1926 so poslali iz Liptova na Češkem v Rim pismo, naslovljeno na boga.

Pismo je prišlo nazaj s pripombo: »Naslovnik neznan«.

Izkušnje

Prodajalka: Ta punčka je zelo lepa. Če jo položite na posteljo, bo zaprla oči, kot bi zaspala kakor pravi otrok.

Nakupovalka: Se vidi, da še niste imeli opravka z otroki.

MONQUE MARTINAL

SKRIVNOST NEKE NOČI

Ne sencih mi sivijo lasje, toda tega dogodka se spominjam, kot bi se bil zgodil včeraj. Čeravno nisem bil neposredno osebno prizadet, se mi je neizbrisno vtisnil v spomin.

Bilo mi je dvajset let, služil sem vojake. Bilo je oktobra v času velikih vojaških vaj. To je pomenilo korakanje v zgodnjih jutranjih urah, vzdolž dolgih vrst topolov, ki so otrseli zadnje listje z vej. Naš odred se je moral pridružiti svoji skupini v Bretanji.

Drugi dan našega pohoda je zbolel poveljujoči častnik, kar je pomenilo, da sem moral preskrbeti prenočišče za častnike in moštvo v vasi, kjer smo se ustavili. Odsel sem torej k županu, da sva določila hišo, kjer bi imeli kaj prostora. Ta dolžnost mi je pomenila prijetno spremembo v enoličnosti vojaškega življenja, pomnila mi je vstop v življenje novih ljudi, čeprav le trenuten. Mala vasica je bila naenkrat nabito polna ljudi, zaseden je bil vsak kotiček. Nismo pa smeli zavzeti prostorov v hišah, kjer so prebivale same ženske. Uspešno mi je, da sem preskrbel prenočišče prav za vse, razen sebe. Župan je bil v zadregi, jaz pa sem bil kar zadovoljen: kaj zato, če enkrat prenočujem pod milim nebežem?

Toda župan se ni hotel sprizniti z mojim sklepom. Ko sva korakala proti malemu trgu, sva zagledala dekle. Ki je pravkar prečkala trg. Oh, morda se bo naša rešitev, se je razveselil župan in hitro stopil k dekletu: »Gospodična, ali bi vi mogli pustiti tega mladencega prenočiti pod milim nebežem? V vašem velikem domu bo naša babica gotovo našla kotiček zanj?« Takoj je bila pripravljena: »Z veseljem vas vzemem s seboj, pridite!« Nekaj časa sva hodila molče drug ob drugem, potem pa je rekla: »Sara mama vas bo gotovo rada sprejela hiša je tako velika in me smo tako same.«

Pripovedovala je, da živita s sestro pri stari materi in pristavila: »Moja sestra je zelo lepa, boste videli...«

Pogledal sem jo od strani in dahnil prevzet: »Tudi vi ste lepi.« Kot otrok je povesila svojo lepo glavo in rekla: »Ko boste videli njo...«

Hiša je bila podobna belemu gradiču, katerega resnobno pročelje je bilo podobno obličju deklice ob moji strani. Pred njim je ležalo jezero, ki so ga obdajala visoka drevesa, kot bi strahla zaklad. V salonu nas je sprejela žena čudovite, čeprav uvele lepote, dekličina babica. Prijazno je sprejela predlog: »Ker želi tako naš župan, ste nam od srca dobrodošli!«

Odsel sem v vas po svoje stvari in ko sem se vrnil ter vstopil v salon, me je presenetila krasna slika: v naslanjaču je sedela si volasa žena, a ob vsaki strani na pručkah ob njenem naročju obe njeni vnukinji. Res, moja temnolasa znanka je bila lepa, toda njena sestra jo je popolnoma zasenčila: njen krasno oblikovani slonokoščeni obraz so obdajali dolgi zlati lasje, ki so v mehkih pramenih padali na ramena. Sinje oči so gledale veselo, odkrito. Pripovedovali sta mi o preteklosti, o starših, o bratu, ki je umrl tako mlad... Babica je bila po poslušala čebljanje obeh deklic kot oddaljen go-dbo...

Kmalu po večerji se je stara gospa podala v svoje prostore, deklici pa sta ostali. Svetlola-ska je bila zgornjevejša in vese-lejša, bolj očarljiva in nisem se mogel znebiti vtisa, da njena se-sstra to priznava z rahlo, rahlo zavistjo v duši. Pred polnočjo sta zaigrali na klavir, potem pa sta vzeli svečnike in me pospre-mili v sobo, ki so mi jo namenili. Poslovili smo se, kajti zjutraj hvalno vstal takoj zarana, da se ne bom več videli.

Bil sem utrujen in sem takoj zaspal. Zjutraj sem vstal spočit in prespan in lahko mi je bilo v duši. Ko sem se oblačil, je tiho potrkalo in vstopila je temnola-ska z zajtrkom na pladnju. Tega nisem pričakoval, ker sem zajtrk iz obzirnosti izrečno odklonil prejšnji večer. V tem trenutku se mi je zdela izredno lepa, izža-revala je tisto vznemirjajočo le-poto, ki človeka v hipu obvlada. Sedaj se mi je zdela lepša kot njena svetlolas sestra.

Menda je čutila to, zakaj re-čala je: »Gotovo bi raje videli mo-jo sestro tu? Videla sem, kako ste jo sinoči občudovali.«

Vprašal sem samo: »Ali čisto vstajate tako zarana?«

Zdrnila se je, vendar mi je iz-izvalno odgovorila: »Samo kadar se izplača...«

Kot puščica so planile njene besede vame. Zgrabilo me je in stisnilo — a še včeraj sem jo imel za otroka. Izžarevala je toliko strastne drznosti, toliko sile, da sem bil premagan...

Deset let je minilo od takrat. Kmalu po tistem dogodku je iz-bruhnila svetovna vojna, sledila je kapitulacija, zasedba, odpor-niško gibanje...

Po končani vojni sem nadalje-val pravniške študije. Ko sem končal, mi je bilo trideset let in sprejel sem mesto preiskovalne-g sodnika v mestecu, ki je bilo zavito v sivino kot moje življe-nje: žaloval sem za izgubljeno mladostjo.

Prav nič me niso zanimala ba-nalne zgodbe, ki sem jih moral preiskovati, dokler... Dokler me ni osupnila vsebina akta, ki je ležal pred menoj na mizi: umrla je mlada ženska, zdravniški izvedenci ne dovolijo poka-pa.

Skrbno sem prebral zapiske iz policijske preiskave: mlada že-naka, samska, stara 26 let, je zbo-lela, a zdravnik ni ugotovil ni-česar nevarnega. Torej bolezen n-eti okoliščine, v katerih je ži-vela, je niso tirale v smrt: bila je

veselega značaja, imela je skrb-no sestro in zaročenca, okoli n-je postele je so vrstili prijatelji, ker je bila zelo priljubljena. A nekega jutra so jo našli mrtvo...

Tega nihče ni pričakoval, naj-manj pa zdravnik. Med rjuhami so našli skrito prazno dozo ve-ronala. Zdravnik je prepovedal pokop, zahteval raztelesenje. Te-meljita preiskava je dognala, da smrti ni povzročil veronal, mar-več preveliká mera digitalina. A digitalin je bil osnovna sestavi-na nekega predpisane-ga zdravi-la. Nikakor pa ne veronal. Pokojnica ni nikdar tožila zaradi nespečnosti in vse se je izkazalo, da je bila prazna doza veronala podtaknjena zato, da bi se zme-šala sled.

Kaj se je zgodilo? Nesreča po neprevidnosti? Samomor? Zlo-čin? Toda kdo naj bi imel ko-rist od njene smrti? Zaročenec, da bi se otresel vezi, v katere se je neprevidno zapletel? Toda da-nes je vendar tako lahko raz-dreti zaroko! Sestra, da bi se po-lastila še njene doze? A preisk-a-va ugotavlja najpopolnejšo dru-žinsko harmonijo.

Treba je bilo vse okoliščine še enkrat preiskati. Najprej sem zaslišal priče, predvsem zaro-čenca. Bil je mlad človek, izhajal je iz stare bratronske družine. Pogled mu je bil jasen in odkrit, kretanje mirne in naravne. Zagotavljal mi je: »Ni mogoče, da bi napravila samomor, preveč je ljubila življenje. Komaj je čaka-la, da ozdravi, ker potem bi se imela poročiti.«

Pozvedoval sem dalje: »Ali vam je bilo znano, da uživa ve-ronal? Ali ste jo videli kdaj, da bi ga jemala?« Ali ste ji ga vi priskrbeli? »Nikdar ni jemala sredstev za spanje.«

»Ali je trpela? Ali je morda podlegla trenutni malodušnosti zaradi svoje bolezni?«

»Nikoli se ni pritoževala. Sicer pa lahko obolenje na pljučih ne povzroča bolečin.«

»V kakšnem ozračju je žive-la? Ali so jo tolažili s skorajšnjim ozdravljenjem, ali je bila njena okolica mračna?«

Komaj opazen trenutek je okleval, potem pa je dejal: »Nje-na sestra jo obožuje. Vedno jo je oboževala...«

Sestra pokojnice se je opravi-čila, ko sem jo poklical, na po-novni poziv pa je vendarle pri-šla. Takoj sem jo spoznal: bila je temnolaska, ki mi je ponudila prenočišče pred desetimi leti. Ni me spoznala. Ali sem se tolikan spremenił ali jo je razjedal no-tranji ogenj, ob katerem sem se nekoč opekeli tudi jaz?

Medtem ko je govorila o svoji sestri z navdušenjem in občudo-vanjem, ki mi je bilo znano, sem ponovno gledal znanj: mi profil kot izklesan iz čistega zlata. To-da treba je pogledati resnici v obraz: ali je ona umorila svojo sestro? Ze samo to vprašanje je zbudilo v meni odpor: čemu za-sliševati to čudovito bitje, to mlado deklico od nekoč?

A v meni se je oglašil človek dolžnosti in zastavljal sem ji vprašanja, kot bi govoril v me-ni nekoč drug: »Ali ste živeli s svojo sestro? Kaj mislite o njej, kdo je bila ona?«

Odgovor je bil poln strasti kot nekoč: »Moja sestra je bila tako lepa in vsi smo jo občudovali.«

Kakor nekoč se je tudi to pot čutila skrivna rana iz tega za-trjevanja, zakaj sama je morala ugotoviti resnico: ona sama je bila tudi privlačna, a je zate-mnela vprčo njene sestre, ki je bi-la lepota. Zame ni bilo nobe-nega dvoma: razjedala jo je taj-na ljubosumnost, ki se je stop-njevala do nezasišanih posled-ic... Z roko sem šel prek čela, da bi prepadil strašno misel... Nadaljeval sem z izpraševanjem: »Kaj mislite o njenem zaročen-cu? Ali jo je ljubil? Ali sta se dolgo poznala?«

Govorila je nekam izgubljeno, kot iz daljave: »Naši družini sta

se poznali. Če jo je ljubil? Saj ni videl drugega kot njo...«

Trpel sem z njo, ki sem jo nekoč ljubil za nekaj kratkih trenutkov, dolgih in krasnih kot večnost... A napadel sem jo: »Kako je umrla?«

Zdrnila se je in skočila na noge, kot bi jo nekdo predrnil iz sanj: »Ali ne veste? Popila je polovico stekleničke zdravil, ki jih je jemala običajno po pet kapljic. Digitalin. Morda je vzela tudi veronal...«

»Kako si razlagate to?«

»Moja sestra je hrepnela po sreči. Vedno ji je šlo vse po volji. Ni vedela, kaj se pravi, bori-ti se. Bala se je...«

»Česa naj bi se bala?«

»Bala se je dolge bolezni, ki bi jo utegnila oddaljiti od Piera. Zalostno je gledala, kako teče življenje mimo nje...«

»Njen zaročenec ni tega mne-nja, on ni opazil nič tega.«

»Piere je ne pozna tako dobro kot jaz.«

»Toda kje je dobila veronal?«

»Veronal sem uporabljala jaz proti nespečnosti.«

»Ali niste opazili, da vam je zmanjkala steklenička?«

»Prav tega večera sem bila na obisku pri prijateljih...«

»Kako čudno naključje, gospo-dična! Toda v tem trenutku sem prenehala pred očmi mi je spet vstala čudovita podoba ti-stega večera...«

»Kaj se je zgodilo z jezerom pred vašo hišo ter vašo svetlola-so sestro, oblečeno v belo oble-ko?«

Todaj me je spoznala. Z zgo-čim pogledom je planila: »Saj me boste rešili iz zadrege?«

Po neprespani noči sem umak-nil obtožnico. — Ko sem pogle-dal skozi okno, sem jo videl ka-ko je prišla mimo z zaročencem svoje mrtve sestre...

ŠPORT ŠPORT

ZAPRAVLJENA PRILožNOST

NK Aluminij — NK Koper 6:1 (2:0)

Rezultat 6:1 ni pravo merilo za razliko kvalitete med Aluminijem in Koprom. Tehnično boljše, hitrejši v akcijah in kondicijsko boljše pripravljeni igralci Aluminija so zapravili priložnost za še večjo zmago.

Strelci: Spehonja v 23. in 54., Krnič v 64. in 78., Todorovič v 38., ter Vodušek v 66. minuti za Aluminij. Častni zadetek za goste je dosegel Kovalič v 63. minuti.

Aluminij: Bračič, Tkalec, Mesarič, Loboda, Muršec, Todorovič, Vodušek, Milosavljevič, Krnič, Spehonja, Knežević.

Koper: Gogič, Trifkovič, Vidaković (Zupanc), Milič, Črnac, Čuban, Perkič, Kovalič, Vižintin, Ivanovič, Klacina.

Sama tekma se je začela z nervoznimi napadi Kidričanov, ki jih je obramba Kopa brez posebnih težav odbijala. Takšna situacija je bila vse do 23. minute, ko je po zelo lepi podaji Milosavljeviča, Spehonja v padu prestregel žogo in jo z glavo poslal v kot. Po doseženem prvem голу so postali napadi Aluminija hitrejši in bolj nevarni za gol zelo dobrega vratarja gostov Gogiča. Vstili so se številni koti, vse pa je bilo brez rezultata.

V 38. minuti je zadel iz solo prodora Todorovič z izredno lepim strelom z levo nogo zgornji desni kot Gogičevih vrat. Bilo je 2:0.

Napačno podajo Lobode je v 41. minuti izkoristil vodja napada Kopa Vižintin in je poslal poleg presenečenega Bračiča

žogo proti praznim vratom. Ta čas je bila »Fortuna« naklonjena Aluminiju in žoga je za las šla mimo desne vratnice.

Drugi polčas se je začel s številnimi, hitrimi napadi Aluminija. Napadalni kvartet si je s pomočjo veznih igralcev Voduška in Todoroviča ustvaril veliko priložnosti za gol, ni jih pa znal izkoristiti. Žoga je bila ali v kotu, zadela v vratnico, ali pa jo je pobral odlični Gogič. Za malo učinkovitost so bili krivi delno sami napadalci Aluminija, saj so poskušali nešteto krat z individualno igro doseči zadetek, kar se jim ni posrečilo.

Strel odličnega Spehonje pa je zapečatil v 54. minuti usodo Kopranov. Samo še en trenutek je kazalo, da bodo imeli domačini še dosti opravka z borbenimi Primorci, ko so dosegli slednji v 63. minuti zadetek.

Stvar je spravi na svoje mesto minuto pozneje Krnič, ko je premagal nemočnega vratarja gostov. Goli Voduška, in še enkrat Krniča iz 11-metrovke, so bili samo še formalnost, saj se je Aluminij poigral z obrambo gostov, kakor je hotel, in je pri tem zapravil vrsto izrednih priložnosti.

Od domačinov je treba pohvaliti Spehonjo v napadu ter Mesariča v obrambi, ki doživlja svojo drugo pomlad. V vrsti gostov je dominiral odlični vratar Gogič: njemu bi lahko dodali še levo zvezo Ivanoviča.

Sodnik More iz Ljubljane je korektno vodil srečanje in brez velikih spodrsiljav.

Vojo Veličkovič

JUDO

V nadaljevanju 4. kola slovenske republiške judo lige so se v Ptuj pomerile ekipe »Alpine« Ziri iz Ljubljane, »Rač« ter ptujске »Drave«. Judisti »Drave« so se borili dobro ter remizirali z Alpino kakor tudi z ekipo Rač. Od domačih borec se je izkazal Breznik, ki se je v težki kategoriji srečal s slovenskim prvkom ter drugo uvrščenim na državnem prvenstvu Antonom Medvedom. To je bila tudi najlepša borba turnirja. Breznik je forsiral silovit tempo in je efikasnim metom uchi mato položil Medveda, vendar sodnik ni priznal Brezniku pol točke, da se je borba končala neodločeno. Na tem turnirju je zadnjič tekmoval dolgoletni član in trener judo kluba Drava Stanko Galun. Z zmago nad Sobo in neodločnim rezultatom z Žakljem je končal svoje plodno sodelovanje v ptujskem judu.

Rezultati tekmovanja:

Drava — Rač 10:10;

Galun — Soba 10:0, H. Cvetko — Brač 0:0, M. Cvetko — Borovnik 0:0, Kopše — Gajzer 0:10, Breznik — Medved 0:0.

Drava — Alpina 10:10;

Galun — Žakelj 0:0, H. Cvetko — V. Krvina 0:0, V. Cvetko — Stanovnik 0:10, Kopše — Grošl 0:0, Breznik — R. Krvina 10:0, Alpina — Rač 15:20;

Žakelj — Soba 5:0, V. Krvina — Brač 0:0, Stanovnik — Medved 0:10, Grošl — Gajzer 0:10, R. Krvina — Borovnik 10:0.

H. Cvetko, Ptuj

Ljubitelji športa

V okviru medobčinskih delavskih športnih iger, ki so vsako leto v okviru tedna bratstva in prijateljstva, bo v četrtek, 19. maja 1966, ob 16. uri v Ptuj na kegljišču SD »Drava« tekmovalje v kegljanju in ob istem času v Domu JLA tekmovalje šahovskih ekip iz Čakovca, Ormoža, Varaždina in Ptuja.

Ljubitelji delavskih športnih iger vabimo, da si ogledajo športna tekmovanja sindikalnih ekip, ki tekmujejo za naslov najboljšie ekipe sodelujočih občin za leto 1966.

Komisija za delavsko športne igre pri ObSS Ptuj

Trgovsko podjetje »POVRTNINA« - Maribor
Poslov, 38 Ptuj

Cenik

veljaven od 11. 5. 1966 do nadaljnjega.

Jabolka Iia kg 3,80, jabolka IIIa 3,30, orehi jedra 34, suhe slive 6,50, dateljni odprti 8,20, ječmenova kaša 2,20, črna detelja 24, banane 4,90, limone 3,90, pomaranče 4,50, rozine 10,40, smokve odp. 7,60, grappefruit 4, Radgonski biser 1 9,30, Kapeljski biser 9,30, rdeče vino 3,26, belo vino 4,96, rdeče vino 2 13,20, jajca 0,49, med 5,23, vrečke papirne 3,15, grah 3,30, kumare 6,80, ohrovt 2,80, peteršilj 3,50, por 2,80, solata kristalka 2,80, solata majniška 2,80, špinaca 2,60, sveže zelje 2,80, rdeče zelje 2,80, čebula Iia 3, krompir 1,10, korenček 1,50, rdeča pesa 1,80, vložene kumare 4,49, koruza 1,20, pšenica 1,30, proso 2,30, fižol toveč 2,30, fižol prepeličar 3,90, kislja repa 0,80, kislja zelje 1,20, Radenska 1 0,86, Slatina Donat 0,90.

Obveščamo cenjene stranke, da je poslovalnica odprta vsako nedeljo od 7. do 11. ure in to v letnem času.

Dopisujte v TEDNIK

Mali oglasi

PRODAM

PRODAM kavč, fotelje in dodatno peč na drva. Naslov v upravi.

PRODAM peč na nafto d2 in d3, tip 140 »feniks« za 65.000 starih dinarjev. Naslov v upravi.

PRODAM konjsko vprežno kobilnico z žetveno napravo, plug, brane, gnojnično črpalko in parjene orehove deske. Vindiš Rogaška 4, Ptuj.

SOBE

MEDICINSKA SESTRA išče prazno večjo sobo v Ptuj ali bližnji okolici. Plača dobro za eno leto vnaprej. Naslov v upravi.

NUJNO ISČEM opremljeno sobo v Ptuj. Naslov v upravi.

RAZNO

SPREJMEM KUCHARICO ali gospodinjino ali starejši zakonski par. Naslov v upravi.

Osebná kronika

ROJSTVA, POROKE IN SMRTI NA OBMOČJU MATICNEGA URADA PTUJ

ROJSTVA

Rodile so: Hermina Merc, Rajčeva 9 — dečka; Ana Plohi, Strejaci 5 — Betko; Neža Planinc, Koritno 24 — Ljudmilo; Kristina Dominko, Strmec 11 — Majdo; Terezija Tkalec, Središče 76 — Mira; Karolina Kumer, Desternik 43 — Ivanko; Antonija Mesarič, Glavni trg 12, Ljutomer — Ksenijo; Evica Rugani, Cestica 13 — Zvonka; Vida Gselman, Trniče 26, Tezno — Alenko; Ljudmila Kotnjak, Terbegovci 132, Ljutomer — dečka; Elizabeta Grof, Veličane 52 — Stanka; Ivanka Lah, Zagrebška 54 — Irena; Marija Lečnik, Strmec 38 — Maksa; Helena Gabrovec, Gruškovje 95 — Cvetko; Anica Benkovič, Rogoznica 42 — deklico; Roza Petek, Nova vas 20 pri Markovcih — Lidijo.

POROKE

Poročili so se: Leopold Jančič, Rogoznica 14, in Vera Bezjak, Spuhlja 60; Srečko Širovnik, Lancova vas 30, in Rozalija Metličar, Kungota 38; Janez Majcen, Mezgovci 75, in Marija Voglar, Mestni vrh 58; Ivan Mihelič, Grajenščak 69, in Terezija Brencič, Nova vas 42; Avguštin Kirbiš, Draženci 78, in Ljudmila Tušek, Ljutomerska c. 29.

SMRTI

Umrli so: Marjan Munda, Stanovno 21, rgjen 6. junija 1961, umrl 5. maja 1966; Ana Vauda, Jadranska 8, rojena 1894, umrla 10. maja 1966; Matija Mohorko, Pobrežje 62, rojen 1945, umrl 7. maja 1966.

OBČANI!

Udeležite se slavnostne akademije v počastitev V. tedna bratstva in prijateljstva občin Čakovec, Ormož, Varaždin in Ptuj, ki bo v gledališču v Ptuj v četrtek, 19. maja 1966, ob 20. uri.

Program prirejata mešani pevski zbor in veliki plesni orkester delavsko prosvetnega društva »Svoboda« iz Ormoža pod vodstvom Rudija Bardorferja.

Vljudno vabi Odbor za medobčinsko sodelovanje pri občinskem sindikalnem svetu Ptuj!

Danes in jutri

Kino Gorišnica

15. maja — ameriški barvni kinemaskopski film SALOMON IN KRALJICA IZ SABA.

Kino Ormož

14. in 15. maja — italijansko-francoski barvni kinemaskopski film AVANTURE OB ZIMSKIH PRAZNIKIH.

18. maja — italijanski film VSE V SLUŽBENEM CASU.

Kino Ptuj

13. in 14. maj — špansko-brazilski barvni kinemaskopski film SAMBA.

15. maja — ob 10. uri nemški barvni film POSLEDNJI AKORDI.

Kino Središče

14. in 15. maja — italijanski barvni kinemaskopski film BELE SENČE.

Kino Tomaž pri Ormožu

15. maja — ameriški kinemaskopski film OKO ZA OKO.

LUNINE SPREMENBE IN VREMENSKA NAPOVED

za čas od 15. do 22. maja 1966

Mlaj bo v petek, 20. maja, ob 10.43. NAPOVED VREME-NA: vreme bo močno spremenljivo, vetrovno, s posameznimi, vendar pogostimi plohami. Neurja s točo niso izključena. Med 14. in 17. majem se bo močno ohladilo in bo deževalo. Sneg skoraj do nižin. Okrog 18. maja slana.

Alojz Cestnik

V 79. letu starosti je umrl po hudi bolezni naš oče

Gunžer Štefan

iz Vičave

Pokopali smo ga 30. 4. 1966 na mestnem pokopališču v Ptuj.

Zahvaljujemo se vsem za darovane vence in spremstvo na njegovi zadnji poti ter vsem ostalim, ki so na kakršen koli način počastili njegov spomin. Hvala tudi g. guhovniku za spremstvo.

Ptuj, 10. maja 1966

Zalujoča žena in otroci z družinoma ter ostalo sorodstvo.

Komisija za sprejem in odpust delavcev pri Kmetijski zadrugi Haloze, Ptuj razglaš prosto delovno mesto

kvalificiranega avtomehanika

Pogoji: kvalificiran avtomehanič s petimi leti prakse (pri popravljanju traktorjev in kmetijskih strojev).

Razglas velja do zasedbe delovnega mesta.

STROJNE DELAVNICE PTUJ

razpisujejo

prosta učna mesta za vajence v letu 1966 in sicer za:

1. 3 ORODJARJE,
2. 2 REZKARJA,
3. 2 KOVINOSTRUJARJA,
4. 2 STROJNA KLUČAVNICARJA,
5. 4 AVTOMEHANIKE,
6. 4 AVTOKLEPARJE,
7. 2 AVTOELEKTRICARJA.

Pogoji: za učna mesta od 1. do 6. morajo imeti kandidati dovršeno osemletko z najmanj dobrim uspehom; pod 7. pa dovršeno osemletko z najmanj prav dobrim uspehom.

Prošnje, katerim je priložiti sprčevalo o končanem šolanju in zdravniško sprčevalo (z navedbo stroke), dostavite do 25. junija 1966 na naslov: Strojne delavnice Ptuj, Rajšpova ulica 13.

Prednost imajo kandidati, ki bodo imeli med učenjem stanovanje v Ptuj ali v bližnji okolici.

Slovenski krojaški mojster v bližini Kölna (Zahodna Nemčija) sprejme

3 IZUČENE MLAJŠE ŠIVILJE, VAJENE KONFEKCIJSKEGA DELA, in 1 PRIKROJEVALKO.

Potrebno garantno potrdilo in stanovanje priskrbim.

Pismene ponudbe z navedbo starosti in dosedanje zaposlitve dostavite upravi lista.

USPELA MLADINSKA ODDAJA V HAJDINI

V nedeljo, 8. maja 1966, je organiziral mladinski aktiv Hajdoše mladinsko oddajo »POKA-2I, KAJ ZNAS«, ki je bila v prosvetni dvorani v Hajdini. Na tej oddaji so nastopili pevci, recitatorji in razni ansambli. Oddajo sta napovedovala in vodila

Lizika Repec iz Hajdoš in Franc Golob iz Ptuja.

Kot je že navada na takih oddajah, ocenjujeta nastopajoče dve komisiji, in sicer: strokovna komisija in komisija občinstva. V Hajdini so sestavljali stro-

kovno komisijo Jožica Iglar, Rajko Iglar, Anica Kotar in Jože Ekart, učitelji osnovne šole v Hajdini. Člana komisije občinstva pa sta bila Cvetka Medved iz Lovrenca na Dravskem polju in Maks Kampf iz Zgornje Hajdine. Gledalci so bili s programom zelo zadovoljni, kljub temu da so pričeli s prereditvijo nekoliko kasneje, kot je bilo napovedano. Vendar lahko pove-mo, da je ta kulturna prireditelc velikega pomena za razvoj nadaljnje kulturne dejavnosti v tem kraju.

Po zares zanimivih in pestrih točkah so objavili oceno obeh komisij. Prvo mesto si je priborila Stanka Fric iz Budine z recitacijo »LOPATAR«, drugo mesto Marija Vajda, mladinka iz Bukovca, ki je nastopila z dvema pesmima, tretjo in četrto mesto pa so dosegli pionirji iz Starš, ki so nastopajoče zelo razveselili z lepimi nastopi, za kar jim gre vse priznanje, zlasti njihovim učiteljem, ki so jih tako lepo naučili. Nagradjeni so še bili drugi nastopajoči.

Obe komisiji sta ocenjevali realno. Gledalce je zabaval ansambel »Franca Smigoca« iz Bukovca z lastnimi in drugimi skladbami.

Mladinsko oddajo »POKAZI, KAJ ZNAS« so omogočili naslednji kolektivi: Trgovsko podjetje »MERKUR« Ptuj, Tovarna perila in konfekcije »Delta« Ptuj, Strojne delavnice Ptuj in mladinski aktiv Hajdoše.

Mladinski aktiv v Hajdošah je hvaležen omenjenim kolektivom za darila, nastopajočim za sodelovanje, gledalkam in gledalcem pa za obisk. MD

Koristna pomoč pri novih gradnjah

Ob nedeljski popoldnevni vožnji iz Ptuja proti Juršincem je presenetila pred nedavnim marsikogar v Podvinah št. 62 na dvorišču pri Francu Čučku množica vsaj 40 mlajših in odraslih ljudi, moških in žensk in njihovo prostovoljno delo za novo Čučkovo družinsko hišo namesto stare, porušene, ki je dotrajala.

V tem živ-zavu na marsikaterem dvorišču graditeljev novih stanovanjskih, pa tudi gospodarskih poslopj, ki jih gradijo družine na podeželju, najdete nekaj več kot samo prostovoljni prispevek znancev in prijateljev graditelju, da bi čimprej končal novogradnjo, pa tudi več kot priliko za vračilo enake ali podobne pomoči pri delu. Tako so manifestira udomačena množična pomoč znancev in prijateljev, zlasti pa sorodnikov in sosedov pri takšnih delih, kjer je potrebnih v krajšem času mnogo delovnih moči, kot pri kopanju temeljev, pri betoniranju temeljev, pri pokrivanju zgradbe in pri prevažanju lesa ali opeke. Tako številna pomoč naj-nazorneje pokaže aktivnost te ali druge družine, ko so bili potrebni enake pomoči. Marsikateri graditelj na tihoma računa z enako pomočjo, ki mu jo potem tudi malokdo odreče, zlasti ko gre za vračilo ali pa za možnost poznejše pomoči.

Tako pa ni samo na tukajšnjem podeželju, temveč tudi v Ptuj, pri Kidričevem, pri Majšperku in drugod. Marsikatera družinska hiša je zrasla s pomočjo sodelavcev iz podjetij in zavodov, ko je bilo potrebnih mnogo rok. Zlasti delavci iz podjetja JZ za popravilo voz v Ptuj so že mnogokrat množično pomagali svojim sodelavcem pri graditvi enodružinskih hišic. To pa je v navadi tudi pri drugih ptujskih večjih podjetjih, kjer se lotevajo novogradenj družinskih hiš sodelavci z manjšimi osebnimi dohodki in ki si ne morejo pomagati z raznimi stroji in napravami, ki olajšujejo in skrajšujejo delo.

Okrog Ptuja so zrasla s takšno pomočjo naselja bratov Rešev v Stukih, Železničarsko naselje ob Cesti dr. Jožeta Potrča, naselje pri bolnišnici, naselje za pokopališčem in ob Mariborski cesti, naselje pri železniški postaji Hajdina, naselje na Vičavi in naselje pred Brstjem. Enako je pri Kidričevem in Majšperku. Mnoge družine so prišle ob takšni pomoči pod svojo streho, ko so zgradile svoj stanovanjski prostor, ga Ptuj povečale in zmanjšale pritisk na stanovanja, zgrajena iz stanovanjskega sklada. Seveda je potrebno pri tem

svoje priznati dolgoročni kreditom, brez katerih bi bilo težje graditi kot brez množične pomoči.

Turisti, ki prihajajo v naše kraje na izlete in obiske ali pa potujejo skozi naše kraje, ugotavljajo, da se je okrog Ptuja graditev lepih enodružinskih hiš močno razvila in marsikdo vpraša, kako je s posojili, da si ljudje tako množično gradijo. V zadnjem času je sicer glede na gospodarsko reformo tudi stanovanjska gradnja nekoliko zastala, vendar se skoraj pri vsaki začetni novogradnji vidi prizadevanje investitorjev, da bi tudi z lastnim delom čimveč prispevali. V J.

Kanalizacija v Ptuj počasi napreduje

Ptujska kanalizacija je kljub že opravljenim delom še vedno v začetni razvojni fazi in precej zaostaja za graditvijo vodovodnega omrežja.

Sedaj ima Ptuj zgrajene zbiralnike po glavnih ulicah, ki odvajajo meteorne vode in odplake začasno v Dravo niže železniškega mostu. Kapaciteta teh zbiralnikov ustreza namenu; težave so edino v tem, da niso v celoti zgrajeni. Predvsem zbiralnik I, ki se konča z izlivom v Grajeno, bo moral biti podaljšán čez Miklošičevo ulico in Titov ter Srbski trg do Grajene, do trgovine »Kraša«. Tako bo sklenjen s kanalom po Raičevi ulici.

Zbiralnik bo speljan tudi z Vičave po Prešernovi ulici in dalje v Dravo.

J. V.

Poljub

Najbrž ne veste, da je imel poljub včasih v Franciji visoko ceno. Če je npr. ženin umrl pred poroko, nevesta pa je lahko dokazala, da jo je poljubil, je imela pravico zahtevati polovico njegovega imetja.

Pri nas kot v Franciji pa se danes delijo poljubi brez vsakega premisleka.